

РІК XLV Ч. 9

ЖОВТЕНЬ — 1988 — OCTOBER

№ 9 VOL. XLV

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK XLV ч. 9 ЖОВТЕНЬ — OCTOBER No 9 XLV

ЗМІСТ

Зоя Когут. Дивлюсь на осінь цю, Осінній дощ	1
У.Л. Близьке мале — заслоняє велике	1
Р. Хомяк. Союз Українок допоміг відзначити 100-річчя Міжнародного жіночого руху	2
Л. Дражевська. Чи гласність простеле книжці історичного значення шлях на Україну?	7
Н. Дейчаківська. "Мої різьби ростуть в лісі"	8
З України пишуть	11
Вісті з Централі	13
Калейдоскоп жіночого життя. Христина Годів Юзич	14
М. Богачевська-Хомяк про свою нову книжку	15
Вітаємо з 85-літтям Д. Витанович	15
М. Василькевич. Приемна зустріч з місс Америки	16
Е. Олійник — Н.Н. Вишивана сорочка	17
Вісті з України. Х. Годів Юзич	17
Our Life	
R. Chomiak. UNWLA participates in celebrating the centennial of the International Women's Council	18
Letters to UNWLA President M. Savchak	20
M. Bohachevsky Chomiak about her new book	21
Наше харчування. Х. Навроцька	22
Золоті думки. Практичні поради. Х.Н.	23
Хроніка Округ. Округа Нью Йорк	24
Дописи Відділів	29
Пресовий Фонд. Стипендійна Акція	31
Український Музей	32
Нашим дітям	34

Редактор — *Уляна Любович*

Редактор "Our Life" — *Марта Бачинська*

ГОЛОВНА УПРАВА СУА
РЕДАКЦІЯ/АДМІНІСТРАЦІЯ
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 533-4646 Ред.: (212) 674-5508

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003
(212) 228-0110

На обкладинці: "Зоо". *Григорій Печух. 1960.*
On the cover: "Zoo". *Gregory Pecuch. 1960.*

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1988 Ukrainian National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

Головна Управа СУА

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ

Лідія Бурачинська, Іванна Рожанковська

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Савчак	— голова
Іванна Ратич	— 1-ша заступниця голови
Ольга Гнатейко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Лідія Гладка	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Марта Хомяк	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Любомира Артимішин	— протоколярна секретарка
Марія Томоруг	— кореспонденційна секретарка
Розалія Полчі	— англійська секретарка
Александра Кіршак	— скарбничка
Марта Данилюк	— фінансова секретарка
Ірина Куровицька	— вільний член
Рома Шуган	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Руснак	— музейно-мистецька
Ольга Тритяк	— виховна
Ліда Черник	— суспільної опіки
Анна Кравчук	— стипендій
Ірина Чайківська	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ірина Лончина	— Дітройт
Марія Кондрат	— Філадельфія
Леся Гой	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ольга Тритяк	— Нью Джерсі
Ірина Свістун	— Огайо
Марія Наваринська	— Чикаго
Лідія Фицалович	— Нова Англія
Теодозія Кушнір	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Ірина Кіндрачук	— голова
Евгенія Новаківська	— членка
Александра Качмар	— членка
Анна Рак	— заступниця
Евгенія Івашків	— заступниця

Люїза Сакс — парламентаристка

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ:

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W 2

АВСТРАЛІЯ:

Postup Ukrainian Cooperative
Trading Society Limited
928 Mount Alexander Rd.
Essendon, 3040,
Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
c/o N. 7 887 93 de Paris
26 rue de Tercy, Paris 18-2
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 München 5, Rumfordstr. 21

БЛИЗЬКЕ МАЛЕ — ЗАСЛОНЯЄ ВЕЛИКЕ!

Переглядаючи часописи, журнали, різне писане слово, бачимо, що бувають деякі теми, які вперто повторяються. Якже часто пишемо, дискусуємо, читаємо про такі справи як наприклад єдність, виховання дітей в рідному, патріотичному дусі, закріплення ідентичності і інше. Причиною тих повторень, впертого пригадування про ці, важливі для існування нашої спільноти, справи, не брак інших зацікавлень, не байдужість до цього що діється у широкому світі! Причина цих повторень проста: вони не розв'язані, вони завжди актуальні. Чому? Просто тому, що ми не знайшли досі розв'язки цих важливих питань. Вони завжди болюче актуальні і свіжі.

Возьмім до уваги проблему єдності, об'єднання. Нема хіба ні одного свідомого українця, який не був би свідомим того, що єдність це одна із важливіших умовин дальшого існування нашого народу, одна з передумов волі до якої ми змагаємо, яку хочемо здобути для нашої батьківщини. При тому якраз єдності, об'єднання у змаганнях до волі найбільше бояться наші споконвічні вороги.

Якраз ця воля батьківщини це і є те далеке, яке повинно нас об'єднати. Про цю велику спільну ціль немає непорозуміння між нашими різними групами, партіями, товариствами. Ми всі до неї прагнемо, її бажаємо. Ми теж свідомі, що дорога до цієї цілі не легка, особливо у сучасному світі з його скомплікованими, суперечними інтересами, при величезному розвитку техніки і цілій низці різних співчинників. Ми теж признаємо, що тільки об'єднання цілого народу у змаганні до волі може її нам дати, чи радше допоможе її нам здобути.

Але ця велика ціль далека, для нас далека навіть в просторі, бо живемо у різних країнах поза батьківщиною. А тут, на щодень, близько ми маємо свої справи, якже малі в порівнянні до цієї далекої великої! Вони малі, але вони близькі, щоденні і в клопотанні за осягнення тих малих цілей ми не годні здобутися на спільні зусилля для великої цілі.

Навіть у такій актуальній цього пропам'ятного року справі, як відзначення 1000-ліття Хрещення України, раз у раз серед святочних подій виходять на яву ті малі різниці, які не дозволяють у цілковитому з'єднанні відзначити цей спільний, єдиний величний акт Хрещення України Русі. І тут мале, близьке — заслання велике.

Але треба признати, що не завжди вдається тим малим різницям заслонити велике. І згадуючи цей святий рік ми повинні із нашої пам'яті і уваги вичеркати ті недотягнення, які спричинили різниці, а пам'ятати про те, що нас об'єднувало. Можемо теж подивляти, як на рідних землях безстрашно, соборно,

ЗОЯ КОГУТ

ДИВЛЮСЬ НА ОСІНЬ ЦЮ

Лісам Гантеру

Дивлюсь на осінь цю немріяно-розкішну,
Стираючи непрошену сльозу.

І робиться мені до болю смішно:
Яку сатиру звідси повезу?

З яких подій я буду підсміхатись?
З яких розмов, дискусій і людей,
Коли я в темноті моїх ночей
Лиш думаю, що треба вже прощатись.

Прощатись з осінню, з останнім блиском фарб,
Що будуть в серці довго доцвітати.
Я повезу з собою віршів скарб,
Яких не зможу, мабуть, написати.

ОСІННІЙ ДОЩ

Вітер листям верби тріпоче
І, здається, когось гука.
Дощ волосся мое намочить,
Потече по моїх руках.

Я обличчя підставляю під зливу,
Дощ по віях моїх потече,
А я буду сміятись щасливо
З задерикованих очей.

Наберу повні пригорщі щастя
Із краплин дощових на мить.
Може, може мені ще вдасться
Мою долю також зловить?

— Де блукала ти, доле, донині?
Я вже з рук тебе не пущу? —
Ах, ви вірші мої осінні,
І осінні краплі дощу!..

Із збірки "Кучерявий дим". Вид. "Слово" 1974.

об'єднано відзначили цей Святий Рік, наші земляки!
Нехай будуть вони для нас прикладом.

А про єдність не тільки говорім і пишім. Ми її здійснюймо. Думаймо про те, що нас єднає, а не про різниці, які можуть існувати у кожному зрілому суспільстві.

У.Л.

СОЮЗ УКРАЇНОК ДОПОМІГ ВІДЗНАЧИТИ 100-РІЧЧЯ МІЖНАРОДНОГО ЖІНОЧОГО РУХУ

В суботу, 2-го липня 1988 року Союз Українок влаштував прийняття, яке було складовою частиною програми відзначення сторіччя найстаршої, діючої міжнародної жіночої організації — і всі прийшли.

Усі — це запрошені гості, понад чотири сотні їх, з таких далеких (географічно й культурно кажучи) країн як Франція і Фіджі, Бельгія і Бурунді, Корея, Ямайка, Мальта, Нігерія й Австралія. Вони прийшли на прийняття до великої залі Національного Прес Клубу у Вашингтоні, де того дня господарями були члени Союзу Українок Америки.

Рєєстрація учасників Конвенції. Зліва: Ольга Третьяк-виховна референтка СУА, членки 78-го Відділу СУА—Мотрія Слоневська, Ліда Яросевич, Христина Воевідка, Уляна Сось—голова, Ірина Ставничча, Христия Шепілява.

Registration of Convention participants. From left: Olha Trytiak, UNWLA Chair of education; members of Branch #78: Motria Sloniewsky, Lidia Jarosevych, Christine Voyevodka. Ulana Sos - Head, Irene Stawnychy, Christine Shepelawy.

Марія Савчак, голова СУА, привітала гостей, більшість з яких представляли жіночі організації у понад 70 країнах світу. Вони приїхали до Вашингтону для відзначення сотої річниці Міжнародної Ради Жінок (МРЖ). На прийнятті СУА вони мали можливість познайомитись з історією й культурою України, хоч Радянська Україна не є членом Міжнародної Ради і делегації на сторічний з'їзд не вислала. Цю прогалину заповнив своїми стараннями СУА. Вітаючи гостей пані Савчак нагадала, що Союз Українок був членом МРЖ до початку 1920-их років, а тепер бере участь в ній посередньо, як член Національної Ради Жінок США.

В додатку до інформативних брошур які були роздані усім гостям, в додатку до особистих розмов, на прийнятті був показ історичної ноші українських територій, сягаючи до давнини сарматського періоду (другого сторіччя до Христа). Цей показ ноші, запроєктований на підставі дослідів членів 64 Відділу, зокрема пані Христини Воевідки, безумовно викликав величезне зацікавлення присутніх, які ще

довго зблизька приглядалися до одержі, говорили з модельками і фотографувались з ними. Багато членів СУА також були одягнені в автентичні народні строї, або у стилеві вишивані сукні і блюзки.

Але на прийнятті наявний був також живий зв'язок з Україною, який був здійснений збігом обставин, не попереднім плануванням. Тими днями у Вашингтоні перебувала народна співачка Уляна Кот з села у північній частині Ровенської області, біля білоруського кордону. Вона була гостем Смітсонівської Інституції, яка щороку влаштовує на вашінгтонському майдані фолкльорний фестиваль і запрошує до участі в ньому народних умільців з різних частин Америки і з інших країн світу. Вашингтонці, які познайомились з Улянєю Кот, взяли її з собою на прийняття СУА, організатори прийняття попросили її заспівати кілька народних пісень. Все це створило таку небувалу подію:

В залі Прес Клубу, де три-чотири рази в тиждень відбуваються виступи голів держав і урядів, міністрів і послів, лідерів революційних і повстанських рухів, та інших того роду "творців новин", на фоні стіни з синьо-жовтим стягом і написом "CUA Ukrainian National Women's League of America" було підвищення по якому проходились "молода сарматка", дві "староруські дівчини", "хліборобка з сьомого століття", "Княгиня Ольга" і "Князь Володимир", "київська бояриня", "мала дівчинка", "галицька бояриня" і "молода дворянка" (усі з 12 століття) та "Галицько-волинська княжна з 13 століття". Пояснення одержі і замітки з історії Русі-України давала Марта Богачевська-Хомяк, заступниця голови СУА, та заступниця голови Національної Ради Жінок США. Вона влітала у ці короткі замітки також й інфор-

Попередня референтка Клар де Гердеварі, Марта Хомяк і Дейзі С. Джордж ведуть сесію Комітету Міжнародних справ і Миру.

Outgoing convener Clare de Herdevary, Martha Chomiak and Daisy S. George lead a session of the Standing Committee on International Relations and Peace.

мації про сучасний стан українців. Після формального показу ноші, модельки розійшлись по залі, де гості зблизились приглядаючись до одягу і фотографувались з ними.

Коли ж на сцену вийшла Уляна Кот одягнена в автентичний, доморобний, народний стрій її рідного Полісся і заспівала три пісні з величезного репертуару переданого їй не професорами у консерваторії, а мамою і бабою у сільській хаті, створилась картина тягlosti українського народу і його культури від доісторичної давнини до сьогодні. Так принаймні прийняли це явище гості з Кореї, чи Нігерії, чи Бельгії яких не надто цікавлять подробиці нинішніх стосунків між українцями які живуть в Америці і тими, що в Україні.

Серед гостей на прийнятті СУА були буквально усі лідери організованого жіноцтва світу. Кожна делегація тих понад 70 країн дістала запрошення для своїх керівників і усі прийшли. Крім них були присутні і виступали з привітаннями для СУА попередня президентка Міжнародної Ради Жінок Сукча Гонг з Кореї; новообрана президентка МРЖ Лілі Бойкенс з Бельгії; президент Національної Ради Жінок США Мерінел Саліван; почесна голова МРЖ, дама Міріам Дел з Нової Зеландії.

Присутніми були також члени новообраної управи МРЖ, голови та члени комісій МРЖ, члени управи МРЖ США, члени головної управи СУА, колишня голова МРЖ дама Мері Шулер, голова комітету відзначення сторіччя МРЖ графиня Аліція Паолоцці та голова американського комітету Ненсі Баркер, колишня голова МРЖ США Бетті Салцман, голова Жіночої Партії США Елізабет Чіттік, та інші визначні жінки.

Марта Богачевська-Хомяк представляла усіх їх, а коли представляла д-ра Юрія Старосольського, голову Крайового Комітету Тисячоліття Хрещення України, то сказала декілька слів і про цю історичну подію.

Союз Українок взагалі широко заманіфестував свою і українську присутність на цьому всесвітньому з'їзді жінок ще й тому, що члени його 78 Відділу ім. Олени Степанів у Вашингтоні та виховний референт централі СУА Ольга Тритяк відали реєстрацією учасниць цілого з'їзду і таким чином були стратегічно поставлені для ширення інформації про Україну, починаючи від простих відповідей на запитання про походження їх вишиваних блюзок.

Українське прийняття було одним із декількох, що їх вдалось вмістити у програму ювілейного з'їзду Міжнародної Ради Жінок, яка була заснована 1888 року у Вашингтоні. З'їзд тривав від 26 червня до 5 липня в американській столиці, і від 5-8 липня у Нью-Йорку, де учасниць гостили генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй Хавієр Перез де Куєар і посажник міста Едвард Кач.

У Вашингтоні, після урочистого відкриття у Центрі Кеннеді, відбувались пленарні сесії і засідання комісій, а вечорами різні прийняття і зустрічі в по-

THE NATIONAL COUNCIL OF WOMEN OF THE UNITED STATES

gratefully acknowledges the support of

THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA, INC.

on the occasion of the

CENTENNIAL CELEBRATION
1888 - 1988

The affiliation of the UNWLA has been especially rewarding through the years and will continue to be a source of strength as we move into the second century.

Presented this second day of July, 1988

Margaret S. ...
President

сольствах і інших установах. Наприклад, одного вечора Державний секретар Джордж Шульц гостив учасниць з'їзду в Державному Департаменті. Організація американських негритянок влаштувала прийняття в Афрікер Гауз, будинку добродійної організації, яка сприяє економічному розвитку країн Африки. У новому Національному Музею Жінок у Мистецтві відбулось прийняття якого господинею була графиня Паолоцці. На городі будинку американської Національної Жіночої Партії, яка була заснована 1913 року (основник цієї партії Аліс Пол написала перший проєкт додатку до американської конституції у справі рівних прав для жінок і чоловіків), відбулось прийняття, під час якого посаджено дерево для відзначення 75-річчя партії. Четвертого липня, коли американці святкують річницю своєї незалежності, учасники з'їзду зібрались на вашінгтонському майдані, де грали оркестри і небо освічували фаєрверки.

На сесіях представники різних країн обмінювались досвідом і працювали над резолюціями, які мають на меті звернути увагу урядів на важливі, з погляду жінок, питання. І так, делегатки з Бельгії розповідали про їхні заходи створити нові освітні можливості для студентів; делегатки з Великобританії говорили про свою програму поліпшення харчування і здоров'я в родинах; індонезійки з'ясували, що вони роблять для поліпшення життя жінок з низькими доходами; уругвайки говорили про те, що вони намагаються підвищити рівень навчання жінок і таким чином підвищити життєвий рівень в країні.

Серед резолюцій прийнятих на з'їзді були такі, які закликали до ширших заходів проти епідемій і користування наркотиками, до включення поглядів жінок у міжнародних переговорах і більшого допущення жінок до відповідальних постів на громадському, державному і міжнародному рівнях. Проєкт

*Вид на залю під час прийняття, яке влаштував СУА.
Guests at the reception sponsored by the UNWLA.*

*Дама Міріям Делл, Почесна голова МРЖ і Марта Хомяк.
Dame Miriam Dell, Honorary President of the ICW and Martha Chomiak.*

*Зліва: Таня Хомяк, Дора Хомяк, Катерина Слоневська, Меггі Сомер, Христя Мелех, Ліда Яросевич, Микола Ставничий.
From left: Tania Chomiak, Dora Chomiak, Kateryna Sloniewsky, Maggie Sommer, Christine Melech, Lidia Jarosevych, Mykola Stawnychy.*

*Членки 64-го Відділу. Зліва: Христя Навроцька, Христіна Воевідка, Марія Савчак, Люба Артимішин.
Members of Branch #64. From left: Christine Nawrocky, Christine Voyevodka, Maria Savchak, Luba Artymyshyn.*

*Уляна Кот з України—співає.
Ulyana Kot, a folk singer from Ukraine, entertains the guests.*

Гості стоять в черзі, щоб підписатися в книзі учасників.
Waiting to go through the receiving line.

Не стало сидячих місць—гості сиділи на сцені.
When all chairs were taken, the guests made themselves comfortable on the floor.

Сукча Гонг, дотепершня Президент МРЖ і Марта Богачевська Хомяк.
Sookcha Hong, outgoing President of the ICW and Martha Bohachevsky-Chomiak.

Зліва: Марія Савчак—голова СУА, Мерісел Саліван, президент Національної Ради Жінок в США, Марта Богачевська Хомяк.
From left: Maria Savchak, UNWLA President, Merinelle Sullivan, President of the National Council of Women in the USA, Martha Bohachevsky-Chomiak.

Група українок-учасниць прийняття з д-р Марією Квітковською—головою СФУЖО.

A group of Ukrainian participants with Dr. Maria Kwitkowsky, President of the World Federation of Ukrainian Women.

проти апартаїду (системи "окремого розвитку" рас, що її практикує Південна Африка) був поширений на зборах Комісії у справах міжнародних зв'язків і миру так, що в тексті остаточної резолюції є мова проти "порушення прав людини і людської гідності будь вони за умов апартаїду чи інших форм позбавлення свободи і справедливості" та заклик до урядів, щоб вони підтримували "ефективні заходи проти усіх форм апартаїду, де б вони не проявлялись у світі".

*Барбара Шустер з Німецької Національної Ради і Марія Савчак—голова СУА.
Barbara Schuster of the German National Council and Maria Savchak, Head of the UNWLA.*

Справа в тому, що Південна Африка явно практикує расизм і за це постійно зазнає осудження, в той час як в інших частинах світу діє апартаїд, якого не називають апартаїдом, хоч він не в меншій мірі порушує людську гідність і справедливість. Ця резолюція може служити взірцем для акцій на інших форумах. В англomовному варіанті уривок у справі апартаїду звучить так:

The Committee on International Relations and Peace of the International Council of Women meeting on the occasion of its centenary, wants to renew its opposition to all violations of human rights and human dignity, be it apartheid or other forms of deprivation of liberty and justice. It calls upon its member councils to urge their governments to reaffirm their support of those policies of the United Nations that were introduced to implement more effective means of opposition to all forms of apartheid everywhere in the world.

Унікальною і цікавою частиною програми з'їзду була релігійна служба в неділю 3 липня для відзначення соті річниці Міжнародної Ради Жінок у Вашингтоні. На сквері перед готелем, в якому відбувався з'їзд, зібрались учасники і заслухали "Молитву за єдність", яку заспівала Лоїс Гайнсворт з Британії. Тоді по черзі відмовили короткі молитви представники різних вір: гіндуської, єврейської, будистької,

християнської, мусулманської і багайської. Джіл Джексон і Сай Міллер заспівали пісню про мир, а всі присутні разом заспівали традиційну американську пісню з часів громадянської війни Джулії Вард Гау. На закінчення, голова кожної делегації сказала своєю мовою: "Ідіть в мирі".

Хоч від 1904 року, коли харківські українки брали участь у нараді Міжнародної Ради Жінок у Берліні, до тепер зорганізоване українське жіноцтво бере участь у нарадах і з'їздах, ще ніколи присутність українок не була такою центральною, як на відзначенні 100-річчя МРЖ. Ця організація побудована на засаді, що тільки одна національна рада може входити в її склад від кожної країни. Українкам звичайно приходилось задовольнитись статусом спостерігачів, принагідними виступами, чи (як Мілені Рудницькій у справі голоду 1933 року перед комісією Ліги Націй) особистими зв'язками.

Цим разом, членами делегації Національної Ради Жінок США були Марія Савчак, Марта Богачевська-Хомяк і Ірина Куровицька. У канадській та австралійській делегаціях також були українки. Марта Богачевська-Хомяк почала на вашінгтонському конгресі свою другу каденцію як дорадник Комісії у справах міжнародних зв'язків і миру МРЖ.

Велика кількість гостей з цілого світу на прийнятті і показі історичної ноші Союзу Українок наявно показала, що діяльність зорганізованого українського жіноцтва має позитивні наслідки. У друге сторіччя міжнародного жіночого руху українське жіноцтво увійшло передніми дверима. На міжнародному форумі у Вашингтоні, в липні 1988 року, Союз Українок репрезентував українську жінку і український народ.

РОСТИСЛАВ ХОМЯК

Президент МРЖ Лілі Бойкенс промовляє під час гостини, побіч Марти Хомяк.

ICW President Lily Boeykens speaking during the reception, with Martha Chomiak at her side.

ЧИ ГЛАСНІСТЬ ПРОСТЕЛЕ КНИЖЦІ ІСТОРИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ШЛЯХ НА УКРАЇНУ?

ОЛЬГА КОСАЧ-КРИВИНЮК, "ЛЕСЯ УКРАЇНКА. ХРОНОЛОГІЯ ЖИТТЯ
І ТВОРЧОСТИ" ВИД. УВАН У США, НЬЮ-ЙОРК, 1970.

В газеті "Літературна Україна", No. 29, 21 липня 1988 р. під заголовком "Нашій Лесі" було вміщено звіт про чергове засідання Республіканського комітету по вшануванню пам'яті Лесі Українки, на якому обговорювалося відзначення 75-тиріччя смерті великої поетеси, яка померла 1 серпня (за новим стилем) 1913 року. Говорили про урочистості, що відбулися і мають відбутися в різних містах, про діяльність і розбудову меморіальних музеїв Лесі Українки, також обговорювалося питання про вихід "Літопису життя і творчості Лесі Українки", який уклав Я. Мороз, про доцільність його видання.

Очевидно питання про доцільність видання виникло тому, що така книжка давно вже вийшла. Наприкінці 1970 року, до сторіччя народження великої поетеси, в Нью-Йорку вийшла друком книжка — "Леся Українка. Хронологія життя і творчості". Книжку, обсягом 927 сторінок, склала Ольга Косач-Кривинюк, сестра Лесі Українки. Очевидно Республіканському комітетові по вшануванню пам'яті Лесі Українки було б доцільніше не видавати нового "Літопису" життя і творчості поетеси, а в "умовах демократії і гласности" замовити "Хронологію" у її видавця — Української Вільної Академії Наук у Сполучених Штатах і поширити цю книжку серед читачів на Україні.

Наймолодша сестра Лесі Українки, Ізидора Петрівна Косач-Борисова, яка від 1949 року жила в Америці (померла 1980 року), проявила найбільшу ініціативу в справі видання "Хронології" та організації збирання на це коштів серед українців у діаспорі. У своїй відозві з проханням пожертв на видання, Ізидора Петрівна написала: "Хронологія" починається короткою розповіддю про наш рід: з боку батька — Косачів, а з боку мами — Драгоманових. Далі хронологічно подано перебіг життя Лесі від її першого до останнього дня. Цінність цього літопису в тому, що тут кожна думка, кожне твердження посвідчені документами (переважно листами), що їх підбрала Ольга Косач-Кривинюк, людина надзвичайно правдивої вдачі, дуже близька до Лесі Українки, не тільки як рідна сестра, але духово. Ольга, або як її звали в родині — Ліля, була на шість років молодша від Лесі. Нас було чотири сестри і два брати; Леся любила всіх сестер і братів, але ми, молодші, завжди почували, що Леся значно старша за нас. Між Ольгою і Лесею різниця віку так гостро не відчувалась, їх взаємини були дружні і так би мовити "рів-

ноправні". Ольга все життя була близька до Лесі ідейно, у цьому особлива цінність "Хронології", бо ніхто не знав Лесі, як вона."

Далі Ізидора Петрівна пише: "Ольга багато працювала над рукописом, почала працювати років за два до початку війни. Спершу вона опрацьовувала Лесині листи й рукописи, а також листи інших членів родини. Ольга пильно зберігала все листування, наприклад, зберігла мої листи з Кавказу, написані під час останньої Лесиної хвороби... Перебуваючи під час війни у Львові, Ольга доповнила свою працю матеріалами з рукописного відділу Наукового Товариства імені Шевченка. Також вона використала листування Лесі з дядьком — Михайлом Драгомановим, що зберігалось в архіві Драгоманових у Варшаві. Ольга закінчила свою працю незадовго перед смертю (в листопаді 1945 року) і передала один примірник свого рукопису Українській Вільній Академії Наук, яка зойно почала свою діяльність у Західній Німеччині"...

Збирання грошей на видання "Хронології" тривало п'ять років. Із списку жертводавців, поміщеного в кінці книжки, видно, що на заклик сестри Лесі Українки відгукнулися українські громадські організації і окремі люди з Сполучених Штатів, Канади, Австралії і Аргентини.

Книжку було видано. У відозві про надсилання на неї передплати, Ізидора Петрівна написала: "Книжка має унікальне літературно-історичне значення, але нею захопиться кожний читач. День за днем, рік за роком, пройде перед ним життя Лесі Українки — поетеси, людини, жінки, громадської діячки на тлі громадських і родинних відносин, затьмарене її тяжкими хворобами, освітлене її ідейністю і геніяльністю. Оживуть в уяві читача місця на батьківщині і закордоном, де жила поетеса, як живі стануть люди з її оточення, найбільше велика родина Косачів. Часом загляне читач і в таємниці творчості поетеси, розкриті в її листах, переживе її настрої. Книжка 'Леся Українка. Хронологія життя і творчості' буде завжди серед класичних творів і першоджерел української літератури. Нею будуть користуватися дослідники, на ній будуть виховуватися молоді покоління. Вона має бути в кожній українській родині".

Треба сподіватися, що книжка про Лесю Українку, яку склала її сестра, нарешті знайде шлях і на Україну.

"МОЇ РІЗЬБИ РОСТУТЬ В ЛІСІ"

ГРИГОРІЙ ПЕЦУХ — передовий український скульптор в Польщі

Григорій Пецух в своїй робітні в Закопанім. Липень 1988 р.
Gregory Pecuch in his studio in Zakopane. July, 1988.

Якраз двадцять років тому, в 1968 році, побачила я вперше кілька фоторепродукцій скульптур Григорія Пецуха. Мабуть небуденна сила його щирого і якогось первісного вислову в дереві захопила мене так, що я не покидала думки колись побачити ці праці в оригіналі. Можливо, що моя пристрасна любов до дерева, як живого так і зрубаного, яке відкриває мені таємницю нескінченности, підсилювала цю мрію.

І ось прийшла та нагода в липні 1988 р. відвідати Польщу і нашу Лемківщину. Їдучи з Перемишля через Сянік, Горлиці, Криницю, Новий Санч, я зупинилася в селі Флоринка, положене в тіні Кичери, найдальше висунуте на захід лемківське село, місце народження і дитинства мистця. Перед самою зустріч-

"Лемківську душу
Долотом витягу
В дерево заляту
Взірам"

Олена Дуць*

"Тисячоліття Хрещення Русі". Різьба в дереві. Закопане. 1988.

"A Thousand Years of Christianity in Rus'." Sculpture in wood. Zakopane. 1988.

* Вписане в Пам'ятну Книгу на виставці в Закопаному в 1987 р. з нагоди ювілею 30-ліття творчої праці мистця — де було експоновано 102 різьби.

чу з Г. Пецухом, який живе і творчо працює в гірським містечку Закопане, я хотіла вдивитися і вдуматися в ті старі дуби, липи, акації, каштани, сосни, вільхи, берези, груші, що є частиною підгірського краєвиду Флоринки, де малим хлопцем, пасучи корови, Григор вже стругав іграшки, звірятка, сопілки й різні ужиткові прилади. Тут він народився 23 січня 1923 року, тут був його дім, дитинство, ліси, поля, горби, мова, пісні, обряди, віра. Тут ходив з татом до лісу по дрова для опалу; тут допомагав дідові в батькові, які були паламарями, тримати порядок в церкві. Тут зформувалося його світосприймання і його власне я. Сюди він лелівав повернутися, коли юнаком був насильно вивезений в Німеччину на тяжкі роботи.

І саме через тугу за рідним селом вирізбив він нишком, під час невимовно тяжких обставин, вершника на коні (а цим вершником мав бути він сам) — який, зауважений окремими особами, неначе доля, запровадив його вкінці до різьбарської гімназії в Закопанім, а тоді до Академії Мистецтв у Варшаві на факультет різьби. Відомий польський різьбар і педагог, Антоні Кенар, добре згадав свого найкращого учня в Закопанській різьбарській школі і зразу по закінченні вищих студій Пецуха, запросив його вернутися назад до Закопаного, щоб навчати молоді кадри різьбарів. Ця різьбарська академія, яка сьогодні зветься "Школа Кенара" є знана не лиш у всій Польщі, але і в сусідніх країнах. Тут Григорій Пецух навчав протягом 20-ти років і рівночасно творив свої

"Kim". Григорій Пецух. Липове дерево.

"Cat". Gregory Pecuch. Linden wood.

"Материнство I".

Григорій Пецух. 1988.

"Motherhood I".

Gregory Pecuch. 1988.

"Материнство II".

"Motherhood II".

унікальні різьби. Тут, в цій гірській містечку, живе разом з дружиною, і недалеко має свою робітню.

Виявився людиною лагідною, одвертою, гостинною, але рівночасно твердою і незламною у своїх особистих поглядах. Бо як інакше міг би творити такі унікальні та переконливі різьби, якби не мав відваги бути собою, по своєму бачити світ, якби не вірив, що його спосіб і підхід є правильні?

А його різьби — це він сам, Пецух. Кожна з них це його глибоке, інтимне переживання.

У своїм ательє мистець оповідав мені: "...мої різьби ростуть в лісі. Вони народжуються десь у лісі, на вітрі і сонці. Сила подуву повітря, тепло, мороз — надають форму ростучому дереву". Маєстро розказував мені, як він забирається до нової різьби. Спершу оглядає, обслідує дотиком, ще свіжу колоду, чи пень дуже докладно. Бере в руки крейду і метр. Ще далеко до скінченої різьби, але він вже її бачить. Вона вже є в цій куску дерева і чекає на його руки. Спочатку він відкидає, що зайве. Мусить добре задуматися, що відкинути, а що залишити. Ніколи не рисує жадних ескізів на папері. Коли є якісь формації — суки, шари, дуги, навіть якісь ушкодження чи тріщини — він їх залишає, і вони стають частиною композиції. Сама природа йому допомагає і підсуває ідею. Всякі натуральні недосконалості матеріалу є з самого початку включені в задум і надають даній скульптурі особливого значення. Він наче б "доробляє", чи балаєсує ту якусь ваду чи властивість дерева, подумує решту, і виходить гармонійна цілість. Пецух ніколи не робить моделю в глині, відливу в гіпсі, щоб спеціальним копіювальним приладом перенести цей відлив на дерево. Він не схвалює такої техніки скульптури і уважає, що така процедура умертвляє дерево, позбавляє його життя. Уважає, що це неприродно накинена матеріалові форма. Він сам від себе вже є початком різьби. У Пецуха дерево живе вічно. У нього все починається від очей і рук. "Наперед докладнісінько запізнаюся з куском дерева, вибадую і вимацую його. Це дерево мене тоді в чомусь переконує, а я — його. Я мушу 'вслухати', що пень чи кльоц має до сказання, бо якби собі злегковажив, був би злочинцем."

Говорив мистець теж про світла у процесі різьблення. Хоч світло від мистця незалежне, то все таки він може його "приловити" — затримати для потреб даної різьби. Певна лінія вхоплює проміння, що падає через вікно і ця лінія, вже освітлена, прямує вгору, а потім закручує і творить замкнене коло. І це коло вже творить певне значення в композиції, напр. в даній різьбі формує лице матері. Світло, ритм, рух, це все таємниці творчого процесу, які кожний глядач відкриває для себе дивлячись на готовий мистецький твір. "Мої різьби сильні, як пень дерева, як тектоніка гір", говорив Г. Пецух. Майже усі твори закорінені своїм змістом у лемківських Бескидах. Він різьбить те, що йому найближче і найбільш знайоме. Тематика органічна, і немає у ній стереотипів. Можна її окреслити "Людина і природа". "Не я цю тема-

тику придумав. Вона прийшла зі мною на світ. З нею я народився босий і нагий; середовище, природа, пригорнули, вирощували мене і були першими вчителями".

"Ще з дитинства в моїй пам'яті збереглося те, що я бачив у моєму оточенні — царські врата і іконостаси в церквах, ікони — цебто пов'язання різьби з образами". Це відображують такі різьби як "Материнство", "Світ", "Родина".

Скульптури Пецуха відзначаються якимсь прадавнім примітивізмом. Цей примітивізм є свідомо створений, щоб висловити свій первісний зв'язок з природою. Коли увійти до кімнати з Пецуховими різьбами, створюється ностальгічний настрій — присутність кам'яної доби, коли людина жила, оточена мамутами і буйволами, в темряві віків. Мистець висловлюється дуже часто тваринними зображеннями. Наприклад, скульптури "Буря", "Осінь", "Полонина", "Міст" — він представляє зображенням різних прадавніх звірів. Він говорить, через свої твори, символами, і тому треба не раз довше постояти біля його скульптури, щоб вчутися в його мову. Ці твори інтригують і зрушують уяву глядача. Деякі з них є радше абстрактні, але ясно і недвозначно передають втілення первісної, могутньої сили.

Пецух ніколи не представляє своїх праць натуралістично, не викінчує їх в деталях, він схоплює тільки контури загальною сильною лінією і різьбить дерево немов би "рубав сокирою". Майже всі його скульптури є статичні і тому мають нахил до монументальності. Немає у цих різьбах ніжності, ні рафінованості, ані формальних шукань як, наприклад, у Архипенка. Взагалі формалізм цього мистця не цікавить, він шукає символізму, щоб передати явища природи так, як вони на нього впливають. Коротко сказавши, його оригінальний стиль — зображення сили природи найпростішими технічними засобами; позбувшись деталей та ознак реальності, він доходить майже до абстракції, і тому його твори стають більш експресивні, могутніші.

У деяких творах, наприклад "Св. Ольга", лінія є важливіша від брили чи скульптурного простору, і тому вони виходять як двовимірні композиції, а часто виглядають як плоскорізьби.

Але більшість його творів роблять враження наче б вони були з граніту чи бронзи. Такого ефекту мало хто добився в дереві, і тому не один із скульпторів покинув дерево як матеріал праці.

Завважила я, що доволі великий відсоток творів мистця присвячений темі родини і материнства. Це знову ж символи його віри у споконвічну силу відродження природи у її найдосконалішому творі — людині. Словами мистця: "Людина сама у собі є переважною цілістю. Водночас усвідомлюємо, що оця повнота є часткою чогось, ще багатшого, також цілісного. Можемо подавати назви села, держави, землі, космосу. Завжди мріятимемо про гармонію між цими цілісними частками у загальній великій повноті."

3 УКРАЇНИ ПИШУТЬ....

...За витрачений час дуже не дякуй. Мій час не "цінний". В нас інженер як у Вас негр у старі часи. Заробляє менше ніж середній робітник і виконує різні фізичні роботи: фарбує паркани, копає ями, викопує буряки... Це все у робочий час. Раніше ми думали, що це комунізм наближається (поєднання розумової праці з фізичною). А тепер кажуть: застійний період.

В нас деякі зміни і пожвавлення. Демократія вийшла на вулицю і витоптує клумби. Якщо все описати, то дійсно вийде довгий лист...

9-го липня в нас була видатна подія, яка може затьмарити всі мітинги. Це — "запис черги на меблі". Ви там позбавлені такої радості, тому я трохи опишу. Якщо тобі, наприклад, потрібні меблі (житлова кімната), то потрібно було записатись 9-го липня (щоб отримати в наступному році). А у цьому році отримують ті, хто записався у 1987 р. І в цьому велика перевага планового господарства. (Ті хто не отримав меблі, не повинен хвилюватись, усвідомлюючи радість від того, що живе у суспільстві де найдешевший хліб на світі).

Тому, що меблів менше ніж бажаних придбати, черга неофіційно почала записуватись 2-го липня. Я записався 4-го зранку. Був 2700. А напередодні, 8-го ввечері вже було записано більше 5000 чол. Але ця черга неофіційна і звечора зібралась конкуренція і організувала свою "живу" чергу. Люди ночували цілу ніч до 8 ранку. Я прийшов близько 7 год. Було більше 800 чол. А мама так і ночувала цілу ніч. Отже

Докінчення: "МОЇ РІЗЬБИ"

Найяскравіше віддзеркалення того, як людина сама спроможна дбати, творити таку гармонію, знаходимо у сім'ї. Це ота основна цілісна частка, від якої залежить існування, здорове функціонування людського роду. Можливо, це з приводу мого походження, традицій, в яких я зростаю, існує в мені пошана до сім'ї, увага до її ролі, до матері, яка своє дитя несла у хустині, перев'язаній через плече, ogrіваючи його своїм теплом, до батька, який навчав нащадка сприймати світ, любити людей і природу." (*Наше Слово*, Варшава, 12 квітня, 1987. Інтерв'ю з Г. Печухом).

Григорій Печух є одним з найвидатніших імен у Польщі, що приносять славу творчому життю українців. Він є широко відомий і цінований мистець-різьбар, який має за собою 61 виставок в Польщі та поза нею. З цього 17 експозицій індивідуальні. Праці нашого мистця можна оглянути в національних музеях Варшави, Познаня, Торуня, у Татшанському і Новосанчівському музеях і у збірках міністерства Культури і Мистецтва. Є він одним з авторів декоративних елементів "Дому Туриста" в Закопаному. Різьбив він "трон" для фільму *Фараон*. У збірних виставках його твори були показані у Нью Йорку, Вашингтоні, Відні,

о 8 ранку зібралось 3-4 тис. чоловік. Конкуруючі черги не домовились і коли трохи відкрили ворота на площу, (де стояли столи на яких проводили запис) публіка натиснула. Ворота відкрились і всі понеслись. Впало кілька жінок. Але їм пощастило: піднялись і напевно могли записатись. Мені трохи притиснули ребра. Сьогодні вже пішов до лікаря і зробив рентген. Маю надію, що тріщини немає... Проте, як лізли на стіни, штовхались, зламали стіл, посадили записуючих за ґрати (замість смітників, щоб не знесли) писати не буду. Вийде занадто довгий лист.

Трохи про мітинги. Такого не було, напевно, кілька десятиліть. На другому я був 16 червня. Цікаво було прочитати газети, які описали події. Я знав, що газети гіперболізують, але не думав, що до такої наглої брехні. Гостро виступила Ір. Кал. Я спочатку не зрозумів, чому публіка так тенденційно одну тему піднімала (мова, вивіски, технічна література і все з позицій укр. мови). Причіпились до мера міста: на якій мові розмовляє (каже до 7 класу вчився в укр. школі). А на якій мові на роботі розмовляє, а на якій мові у сім'ї, а на якій мові діти розмовляють?... Ті, хто не знає про національні проблеми, сприймають це як націоналізм. А якщо дисиденти висловлюють щось, написане навіть в газетах, то їх критикують (як вчив Вишинський). Таврують останніми словами, а по суті нічого не говорять.

...Щойно прочитав публікацію, про нацистів у Ленінграді. Шийють німецьку форму, викопують на місцях боїв холодну зброю, автомати, пістолети, відзнаки. Все відчищають, реставрують, проводять стрільби. Також ведуть нацистську канцелярію, видають "паспорти" зі свастикою на обкладинці з

Будапешті, Празі, в Голандії, Швеції, Норвегії та Франції. У недалекому майбутньому його праці будуть виставлені в Радянському Союзі.

Маю велику надію, що наш Український Музей в Нью Йорку постарається влаштувати індивідуальну виставку творів нашого славного артиста з Польщі, Григорія Печуха, на жаль так мало знаного в українських заокеанських громадах.

Коли на Варшавській ювілейній виставці, в 1987 р. запитали Печуха, чим виставка є для нього, він, між іншим, сказав таке: "Справжнє мистецтво не може бути замкнуте у географічних межах чи кордонах, які вимірюються кілометрами. Це також завдяки мистецтву стають ближчими світові села, місця, культура, природа, з яких користуємо, з яких почерпнули ми цілющі соки і від яких, як і від свого родоводу, немає нам втечі. Бо мистецтво, бо різьби — це своєрідне письмо, яке не потребує перекладу на сотні мов світу. Воно своєю універсальністю зрозуміле кожній вразливій людині. Тому за його посередництвом можна передати більше інформацій про духовний світ кожного з нас ніж будь якою іншою мовною системою. І чим більше у своїй творчій еволюції збагачуємось досвідом, тим повнішими є наші інформації." (*Наше Слово*, Варшава, 12 квітня, 1987).

правом "зберігати зброю і приймати участь у військових і політичних нарадах". Вивішують на вулицях нацистські прапори, розписують будинки, проводять розправи, і т.д. Це я прочитав у журналі "Крокодил" н. 18 за червень. А тиждень назад брали інтерв'ю у двох нацистів з Києва. Їм років по 17-18. Подібно, що в армії не служили... Звичайно, цей рух не набрав дуже широкого розмаху, але сам факт цікавий.

...Організовано в нас Товариство рідної мови ім. Т.Г. Шевченка. Через те, що були зібрані установчі збори цього Товариства і виник перший мітинг. Другий був продовженням з новою темою: зустріч з делегатами парт. конференції. Тут покритикували декого з керівництва і вирішили вибрати кілька делегатів від народу і організувати фронт сприяння перебудови. Представник влади сказав, що тут замало людей, щоб від імені Львовян когось вибрати. Тому домовились на 21 червня, на стадіон "Дружба". Тут в когось здали нерви. Прийняли постанову про проведення мітингів. (Необхідно брати дозвіл на проведення). Власне нічого нового, у Москві таке вже було давно. Також опублікували рішення про встановлення пам'ятника Т. Шевченку на площі Д. Галицького. В усіх трьох газетах майже один текст, опубліковані виступи і всі називають пл. Данила Галицького. Через день опубліковують уточнене: пл. Галицька. Це була спроба закрити тему вже оголошеного мітингу 7 липня. І вже перед самим мітингом 21 червня у другій половині дня виходить номер "Вільної України". В мені склалось враження, що це була провокація з метою розіслати народ. Інакше ця публікація важко оцінити. Я приїхав з записанням. Народ гудів як на футбольному матчі. Стояли з портретами Горбачова. Але динаміки не було і стихія могла перемогти. ініціатори оголосили про розпуск мітингу. Властям вдалось його зірвати. Правда, він перемістився до пам'ятника Леніну.

Наступний мітинг був 7 липня. Власті вирішили взяти ініціативу у свої руки і відкрити деякі теми. Так ідею встановити пам'ятник жертвам сталінізму першим висловив Лубківський (голова спілки письменників). Більшість підтримала місце для п. Т. Шевченку на проспекті Леніна. Між пам'ятниками Леніну і Міцкевичу. Остаточо не вирішили. Було багато пропозицій по організації референдуму. Як буде далі покаже час.

Показав себе на цьому мітингу Макар — типовий представник атлетичних ораторів. Головне не інтелект і дипломатичність, а міцні м'язи і добре захищена психіка. Йому протистоїть в опозиції секретар робкому Літога. Це нагадувало бій биків, а не мітинг.

Комсомольці закрикували Чорн. і Гор. -ів. Тактично вони нічого не сказали. Від Товариства Лева збирали гроші на пам'ятник Шевченка і пам'яті жертвам Сталінізму (Зібрали приблизно по 25 тисяч крб.) Макар запропонував поставити пам'ятники борцям за волю України по селам і містам. Запитали,

чи має на увазі бандерівців? — Так, бандерівцям. Тим кого влада називає бандерівцями.

Спочатку він пропонував створити фронт підтримки перебудови. Оголосив склад фронту. Його перебували на протязі цілого мітингу. Під кінець не витерпів і каже, що фронт вже створено, а через місяць буду звітувати про свою роботу. Не можу все описати. Уявіть собі, людей напевно до 7 тисяч (Стояли аж через дорогу біля університету). Періодично і довго кричать: "Ганьба" або "Кабани", або просто заглушують криком. Одним словом, добра була вистава, але шкода, що не було сидячих місць. Важко стояти.

Зараз все переосмислюють у газетах. Вже 23.07.88...

У Львові сьогодні відзначають 1000-літ. хрещ. В обід переходив біля оперного театру. Міліція оточила все навколо по периметру і зупинила рух на вулицях. Цей урочистий концерт покажуть нам завтра по телевізору.

Сьогодні прочитав у газеті що Чорн. оголосив "офіційну перестройку".

В газетах бувають цікаві публікації. У "Литер. газете" за 20.7. написали про організовану злочинність у нас. Перші дослідження. Серед міст України, де найбільш поширена така злочинність, назвали Київ, Львів, Одесу, Донецьк і т.д. Отже, маємо чим пишатись. В газеті "Молодь України" друкують з продовженням "Секретний ешелон", про вивезення людей у 1947 р. з села Запорізької обл. за невиконання мінімуму трудоднів. Колись Гончара за подібний твір "Собор" розпинали. (Подібний показом негативного).

* * *

2 липня з Лесиком, маленьким Ігорем і ще з декількома товаришами їздили в гори на свято Івана Купала (хоч Івана 7-го липня, але ми перенесли швидше, бо 7-е — будній день і ми всі працюємо). Свято відбулося на острові посеред ріки. Весь острів заріс старими вербами і папороттю. То була справжня казка. Дівчата, співаючи, пускали по ріці віночки з запаленими свічками, хлопці скакали через вогнище, гоїдалися на гоїдалках з віток вербових. Всі — в народних строях. Цілу ніч тривала казка. Світив нам гарно місяць, мерехтіли зорі, деякі з них падали... Я задумала бажання, щоб на другий рік хтось з Вас побачив нашу казку. Думаю, що моя мрія повинна збутися!

Опівночі ми вирушили в ліс шукати квітку папороті...

Які прекрасні звучі має наш народ, які чудові пісні, легенди, повір'я передає з уст в уста. Наш обов'язок — зберегти їх, донести той скарб, як племінні свічки — внукам нашим. Цей скарб, як квітка папороті, повинна бути вдихненням нашим, криницею нашого очищення.

(Заховуємо правопис оригіналіє)

Уривки з листів, які одержують наші читачі.

Вісті з Централі

Екзекутива й референтки Головної Управи СУА вислали наступні обіжники:

У письмі, за підписами **голови СУА Марії Савчак і секретарки Марії Томоруг**, подана інформація про святкування 1000-ліття Християнства на Україні, яке відбудеться у днях 7, 8 і 9-го жовтня 1988 р. у Вашингтоні.

Екзекутива СУА звертається до голів Відділів, щоб заохочували членок брати численну участь у запланованих торжествах та виступати групою у маніфестаційному поході. СУА видав ленти із відзнакою для вжитку учасників святкувань.

Ірина Руснак, референтка мистецтва й музею вислала дня 26 серпня 1988 р. до голів Окружних Управ і голів Відділів обіжник. Цей обіжник порушує конечність побудови нового будинку для Українського Музею. СУА не повинен лишити це діло тільки Управі Українського Музею. Організуючи громадські

комітети з людей доброї волі, поширювати добре ім'я Музею і спонсорувати кампанії збирання фондів для придбання Українському Музеєві нового будинку.

Референтка Ірина Руснак просить всі Відділи СУА прислати звіти до канцелярії Українського Музею, щоб на їх підставі можна оцінити цілорічну працю Відділів СУА для Українського Музею. Звіт прислати не пізніше, як до 15-го січня 1989 р.

Ліда Черник, референтка суспільної опіки в обіжнику з дня 10-го серпня 1988 р. повідомляє про прибуття з України Ганни Сверстюк, дворічної внучки Євгена Сверстюка, на лікування пістряка. В порозумінні з Екзекутивою, Лідія Черник передала мамі Ганусі одноразову допомогу на лікування і кошти прожитку. Проситься Відділи СУА, щоби гроші із пожертв складали на Медичний Фонд.

Ольга Гнатейко, заступниця голови для справ організаційних, вислала обіжники до Окружних Управ і Відділів Чикаго, Дітройт, Огайо — в справі Конференції організаційних референток, в Чикаго в днях 24-го і 25-го вересня, 1988 р.

ДО ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

В липні ц.р. поштовий уряд повідомив нас, що журнали, за які передплата не вирівняна (залегла) за 1987 рік, пошта не є зобов'язана читачам доставляти.

Таких неоплачених журналів повернулося вже досить багато, та ще мусимо за цей зворот додатково доплачувати.

Це відноситься до всіх передплат, що вигасли в різних місяцях 1987 р.

На обкладинці журналу, біля адрес є зазначено, до якого часу передплата заплачена.

Тому, що наша організація є звільнена від державних податків, нас обов'язують різні зарядження, в тім випадку ті, які відносяться до передплат журналу "Наше Життя". Щоб ми дальше могли вдержати наш статус, та продовжувати появу нашого журналу, звертаємося до передплатників: **ВИРІВНЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТИ!**

Наталка Дума

Просимо прізвища писати друкованими літерами в обох мовах.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Шановні автори, дописувачі, пресові референтки!

Редакція "Нашого Життя" просить Вас вибачити, що деякі цікаві і цінні матеріали вже чекають довший час на те, щоб появитися на сторінках нашого журналу.

Склалося так, що треба було містити деякі актуальні статті а теж дописи, а інші, хоч дуже вартісні і цікаві треба було відложити до наступних чисел.

Ми раді, що маємо багато дуже цікавих матеріалів і вдячні Вам, що прислали нам їх.

Просимо терпеливо почекати на їх появу в "Нашому Житті".

На все добре

Ваша

Уляна Любович

ПРИГАДКА

В Європі шкільний рік починається у вересні-жовтні і через те просимо спонсорів-опікунів учнів чи студентів/ок в тих країнах влатити датки якнайскоріше, щоби ми могли своєчасно їх переслати стипендіям. Із півріччям в Південній Америці нам залишилось понад 70 дітей без спонсорів, які одержали тільки по 50.00 дол. із Стипендійного фонду. У великій більшості це середньошкільники. Чи не було б гарно, щоб і вони мали своїх добродіїв? За інформаціями можна звертатися до референтки стипендій СУА:

UNWLA INC. SCHOLARSHIP PROGRAM
c/o Mrs. Anna Krawczuk
18 Telegraph Hill Road
Holmdel, NJ 07733

КАЛЕЙДОСКОП Життя

Упорядкувала ХРИСТИНА ГОДІВ-ЮЗИЧ

НІМЕЧЧИНА — БАВАРІЯ

В малій німецькій церковці в місті Пух в Баварії спочивають тлінні останки доньки французького короля Генріха I і київської княжни Анни Ярославни — королеви Франції — Едіґни, народженої 1055 р. у Франції. Едіґна покинула королівський двір і помандрувала на схід в напрямі батьківщини своєї матері, котра виховала її в релігійнім дусі, зв'язанім з київськими церковними традиціями.

Мандруючи, вибрала для життя місцевість Пух, біля церкви в дуплі старої липи, там прожила Едіґна 35 років. Померла в 1109 р. та похоронена в тій місцевій церкві. Над престолом зберігаються її мощі, а німецька церква шанує її як святу.

Едіґна — це правнучка князя св. Володимира Великого.

УКРАЇНА

Харків. — Заслуженим мистцем народної творчості УРСР, лавреатом обласних, республіканських та всесоюзних виставок народної творчості є Ефросинія Соколовська — мистець в'язання.

У виробках Є. Соколовської є витончена композиція і уміле використання гами кольорів. Є. Соколовська працює переважно в традиціях українських народних орнаментів.

Харків. — Народний ансамбль бального танцю "Горизонт" у Харкові вибирається знову в подорож до Познання. Рік тому ведуча пара ансамблю Тетяна та Альберт Лисенки одержали друге місце в індивідуальному танці, а Тетяну Лисенко одногосно проголошено "Місс турніру".

Крім досвідчених пар цього року уперше за кордон вирушить 15-літня Ольга Лазебна та 17-літній Олег Коглев; незважаючи на свій юний вік — вони танцюристи міжнародного класу, ведуча танцювальна пара України.

В 150-річчя виходу в світ "Русалки Дністрової" мистці і книголюби Львова відзначили святочним вернісажем книжкових знаків. На виставку подали свої роботи художники Києва, Чернівців, Косова, Риги, Будапешту та Львова. Лавреатки дитячого конкурсу екслібрису — Соломія Лобода та Устина Сорока.

Блаженна Едіґна біля липи в Пух (Баварії). З мотиву розмальованого на стелі церкви св. Себастьяна.

"Blessed Edigna by Linden tree". Detail of ceiling painting — St. Sebastian's Church. Puch (Bavaria).

ПОЛЬЩА

Як подає газета "Наше Слово" з Варшави вчителька української мови з Гурова Ілавецького — Христина Стець першою з Польщі склала іспит на другий ступінь спеціалізації з української мови. Христина Стець довголітня вчителька, котра навчала української мови не одне вже покоління дітей. Іспит цей відбувся в Ольштині перед комісією у складі наукових працівників Варшавського Університету д-ра Козака, д-ра Чебіняка і Люби Кобеляк.

Протягом 10 днів Київська опера виступала в Югославії. У Белграді і Загребі українські артисти показали "Тараса Бульбу" М. Лисенка, "Лебедине озеро" П. Чайковського і інші.

С.Ш.А.

Дружина колишнього президента США Д. Кеннеді Онассіс стала бабунею. 25-го червня в її дочки Керолайни народилася дочка, яку назвали Роз Кеннеді Шльоссберг.

МАРТА БОГАЧЕВСЬКА-ХОМЯК ПРО СВОЮ НОВУ КНИЖКУ

(Уривки із запису інтерв'ю)

Новітня історія України, у фокусі якої є жінки — так Марта Богачевська-Хомяк характеризує свою найновішу книжку *Feminists Despite Themselves. Women in Ukrainian Community Life 1884-1939*, або *Все таки — феміністки, Жінки в українському громадському житті 1884-1939*, видання Канадського Інституту Українських Студій в Едмонтоні, 1988 рік.

«Все почалось в половині 1970-их років — розповідає д-р Богачевська-Хомяк, коли пані Ліда Бурачинська переконала мене написати книжку про український жіночий рух. Тоді я думала, що через рік можна таку річ здійснити і почала переглядати матеріяли. Коли ж я побачила, що знаходиться в архівах, відразу зрозуміла, що я ходжу по цілині і про рік роботи треба забути. Союз Українок Америки, а зокрема тодішня голова Іванна Рожанковська, виявили всецілу підтримку — моральну і матеріяльну — для моєї довголітньої праці на цій цілині історії українського жіночого руху.

«У 1976 році я дістала державну стипендію імені Фулбрайта на цілорічну поїздку до архівів у Польщі й Австрії і привезла звідти повні валізи документів і записок. У 1980 році я дістала стипендію Ради Міжнародних Дослідів і Обмінів (IREX) на три місяці дослідів в архівах Києва, Львова і Москви, а 1981 року стипендію від цієї Ради на досліди в архівах Польщі і Чехословаччини. Американська Асоціація Університетських Жінок нагородила мене стипендією, яка дозволила взяти рік відпустки від викладацької роботи і весь час присвятити дослідом над українським жіночим рухом.

«Я згадую ці стипендії не так щоб хвалитись ними, а для того, щоб показати яке серйозне зацікавлення вивченням українського жіночого руху є серед неукраїнських кіл. Коли я подавала прохання на стипендії, я кожний раз з'ясовувала свій проект, багатство матеріялів які ще не вивчені в цій ділянці, зокрема унікальні характеристики українських організацій і їх ролю у розбудові придушеного суспільства. Чотири із п'яти прохань на більші стипендії від неукраїнських джерел були затверджені».

У вступі до своєї книжки д-р Богачевська-Хомяк також дякує за фінансову допомогу для дослідницької праці українським установам — Союзові Українок Америки, Світовій Федерації Українських Жіночих Організацій і Канадському Інституті Українських Студій.

«Для мене — розповідає далі авторка — відкриттям був передовий характер українських жінок-активісток в тому, що загально називається будовою нації (*nationbuilding*) зокрема в галузях освіти, економічної самопомогі, охорони здоров'я, публіцистики, красного письменства і мистецтва. Це, що робили українські жінки 90, 70 і 50 років тому, нині

може служити моделем для країн на шляху розвитку в тому числі і нинішньої України. Я мала можливість кількакратно переконатись в цьому виступаючи з доповідями на міжнародних форумах про, так би мовити, першовідкриття українок і бачити резонанс зацікавлення на лицах жінок третього світу.

«Роля жінки в історії України така велика, що пишучи про досягнення жінок я писала суспільну історію новітньої України. Українські жінки не шукали якихсь ярликів чи ідеології фемінізму, а то й уникали їх. Вони помагали розвивати і будувати націю, бо бачили в цьому потребу. І все таки, вони були феміністками — *Feminists Despite Themselves*».

FEMINISTS DESPITE THEMSELVES

Women in Ukrainian Community Life 1884-1939

By Martha Bohachevsky-Chomiak

Illustrated. Cover design — Tanya Krawciw, 460 pp.

Edmonton: Canadian Institute of Ukrainian Studies

Distributed by University of Toronto Press. \$29.95

Distributed in the USA:

Ukrainian Academic Press

Division of Libraries Unlimited, Inc.

6931 South Yosemite St.

Englewood CO 80112 toll-free number

1 800 237 6124

ВІТАЄМО З 85-ЛІТТЯ!

Щоб вшанувати 85-ліття з Дня Народження (12 серпня 1903) нашої Мами, **Дарії Витанович**, пересилаємо 100.00 дол. на Пресфонд "Нашого Життя".

Дарія Витанович довгі роки вчителювала в гімназіях с. Василіянок у Львові, та в Міттенвальді, була виховницею та опікункою пластової молоді. Передовсім жіночу молодь заохочувала та підтримувала в змаганнях за освіту.

Дуже цікавиться і підтримує усі почини українського жіноцтва, Українського Музею, та різні акції "Нашого Життя".

Дякуємо Мамі за повноту любови та опіки для цілої нашої родини!

Діти, внуки, та маленькі правнучата.

Рута Витанович-Галібей

Вітаємо завжди молоду **духом п. Дарію Витанович**, активну, зацікавлену громадським життям, готову помагати іншим!

Бажаємо здоров'я, погоди духа і сил на Многі Літа!

Редакція "Нашого Життя"

ПРИЄМНА ЗУСТРІЧ З МІС АМЕРИКА

Зліва: Наталка Гевко, Міс Америки Кей Лейні Рафко, Марта Василькевич

Fr. L. Natalka Hewko, Miss America, Marta Vasylykevych.

Недавно Міс Америка була гостею на Харчовому Експо, яке zorganizувала велика харчова фірма Грейт Скат у Дітроїті-Савтфілді.

Від українського жіноцтва вітали її союзнянки Наталка Гевко й Марта Василькевич. На пам'ятку подарували їй гарну писанку, якою вона дуже втішилася. Про свій дарунок згадала численній публіці під час її частини в програмі та пояснила, що ця писанка означає.

Вона приємно згадує українські громади, які її вітають у різних містах Америки.

Міс Америка — Кей Лейні Рафко є україночкою третього покоління. Її дід Юрій Рафко приїхав до Америки маючи 20 літ, а мама є ірландського походження. Вона розповідала присутнім про своє минуле, про конкурс на Міс Америку та про її плани на майбутнє. Кей Лейні закінчила студії медсестри у відділі онкології і гематології та працювала з важкохворими на пістрияка в шпиталі в Огайо. Після закінчення її каденції вона планує закінчити студії магістеркою, а може докторатом і відчинити клініку для смертельно хворих. На запити зі залі, які в більшості відносилися до контексту, вона заохочувала молодих дівчат до наполегливої праці над собою та участі в контекстах.

Міс Америка Кей Лейні Рафко буде гостею на Бенкеті Шкіл Непорочного Зачаття у Ворені (6 жовтня 1988 року).

Марта Василькевич

Міс Америки Кей Лейні Рафко стала популярною в Америці. Її світлина прикрасила тижневу телевізійну програму. Особливо вирізнялася вона своїми виступами в яких говорила про свої плани продовжувати освіту, а згодом працювати на полі опіки над хворими, особливо тяжко хворими, на рака чи Еїйд. Змінилася дуже підстава оцінки кандидаток на Міс Америки, бо більшу увагу звернено на їхню освіту, відношення до духових вартостей. Це видно було у програмі на якій ми могли бачити дотеперішню Міс, яка передавала свій титул наступній Міс Америки.

Вельмишановна Пані Редакторко!

Залишаючи становище офіційної мовної редакторки "Нашого Життя", хочу запевнити і Редакцію журналу і всіх читачок його, що роблю це тільки тому, що вважаю не вигідним працювати на віддалі. Не маючи особистого зв'язку та порозуміння з редактором, я не можу відповідати за всю мовну коректу. Тому попрохала зняти моє ім'я з обкладинки. Але я не відмовляюся від тієї допомоги, якої бажатиме від мене редакція і на майбутнє.

Одночасно хочу подякувати редакції "Нашого Життя", особливо редакторці п. Улянці Любович, а також усім союзнякам, особливо членкам Відділу СУА в Глен Спей, де я доживаю віку, за прихильність і симпатію, якою вони мене оточують. Зокрема дякую п. Марті Цимбалістій та п. Тоні Туринській за їх зворушливу і теплу приязнь.

З дружнім привітом

Наталія Лівичка-Холодна

ВИШИВАНА СОРОЧКА

— Мамо, а він мені *викає!* — засміялася Гануся, вбігши до хати.

— Хто? Що? — питає здивована мати.

— Та бо ви не знаєте! Сиджу я на толоці, при гостинці, корови пасуться, а я вишиваю. Аж іде якийсь з міста. Такий молодий, гарний. "Слава Богу!" — каже. "А що ви робите?" Чуєте, мамо? "Що ви робите?" — каже мені! Ще мені ніхто в життю не викав.

— Ну, і що далі? — зацікавилася мати.

— Далі? Сів коло мене тай вишиванці приглядається. І каже: "А що треба, щоб і мені так вишила?" А я кажу: "Купите такого полотна кусень і отаких ниток і вишию". Він сказав, що завтра принесе. Гарно подав руку, якось себе назвав так дивно й ще сказав: "кравецький челядник". Я не знаю, що робити... Завтра мабуть і не вийду туди, бо встидаюся.

— Не будь дурна! — каже мати. — Принесе роботу, то вишивай. Можеш за вишиття й плату взяти. Ми ж не багачі, знаєш, батька не маємо і майна як кіт наплакав. Тільки ти мені вважай, — щоб на вишивці скінчилося.

Приніс полотна і ниток, аж забагато. "За тиждень буде!" — каже Гануся і чогось почервоніла.

* * *

А за тиждень знов прийшов. "Боже, що за гарна вишивка! — дивувався, оглядаючи. — А краватку вишиєте?" — "Вишию й краватку!" — каже Гануся. — "Ну, а тее, як буде з платою? Що маю вам заплатити?" — питає юнак з міста. Гануся стала, мовби її жаром обсипав. Не може слова сказати. Нагадала собі, що мама казала... Але ні! Не може... "Плати я не візьму. Я тішуся, що ви в місті в моїй вишивці ходите. Ви ніби то, ніби наш чоловік?" — "Так, я українець! Я ж представлявся вам, що зовуся Степан Соловій,

але ви певно не дочули. Але шкода, що плати не берете, бо я вже не можу у вас краватки замовити... Даром я не хочу, *Ганусю...*" Так і сказав: "Ганусю". — "Ну, то вже за краватку заплатите..." — каже Гануся. — "Добре! — відповідає юнак. — А за це дякую *тобі, Ганусю!*"...

* * *

— Він уже *тикає* мені, мамо! Чуєте, вже тикає" — говорила Гануся мамі того вечора. — "А плати я не взяла... Не могла".

Мати дуже уважно подивилася на дочку і — зітхнула.

— Ой, Ганусю, Ганусю! Вважай мені з тим вишиванням без плати...

— А називається Степан Соловій! Українець! Чуєте, мамо? *Соловій...*

* * *

— Має щастя Гануся удови Гарасимихи! Ви чули? За якого пана йде. За кравця з міста. Вже оповідь перша була...

Так говорили дівчата й жінки, вийшовши з церкви в неділю.

І то за вишивку, чуєте, за вишивку! Сорочка за дармо — а краватка за шлюб! Ну? Подумайте!...

* * *

А в три неділі потім весело заграли музики у вдови Гарасимихи. Правда, горівки не було, але все село веселилося. І дуже хвалять собі молодого. Розумний і гарний кравчина. Має щастя Гануся. В день по весіллю забрав її до міста. Говорив, що Гануся кравчиною стане й обидвоє робітню собі зложать. Будуть жити. А все за вишивку... Щаслива наша українська вишивка!

Е. Олійник — Н.Н.

Передрук із "Золотого Колоса", Календар на рік 1936, Львів. Затримуємо правопис оригіналу.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Х. ГОДІВ-ЮЗИЧ

Наслідки чорнобильської катастрофи — Віцепрезидент Академії медичних наук СРСР Л. Ільїн заявив, що в наслідок її вмерло 28 чоловік, 24 стали інвалідами I і II групи, 188 осіб виліковано. Весною медичному оглядові піддано майже 1 мільйон чоловік, з яких 700 тисяч обстежено поглибленими дозиметричними і лабораторійними методами. Лікарський медогляд пройшло 32 тисячі чоловік. Встановлено, яку дозу напромінювання отримало ціле населення. З'ясовано, що протягом найближчих 50-ти років кожна людина дістане додатково 0.12 гера (біологічного еквіваленту рентгена). Природне тло напромінювання дорівнює 0,1-0, 2 гера у рік.

Між селами Богданівкою та Колодрібка Заліщицького району Тернопільської області відкрито поселення часів XII ст. Експедиція Київського Уні-

верситету склала плян цього давнього села. У центрі був т.зв. дитинець, оточений високим земляним валом з дерев'яною верхньою частиною. Навколо дитинця — глибокі рови. Вчені вважають, що село знищили татаро-монгольські орди в XII ст.

* * *

Лікувальні рослини на грядці. — Здавна гуцули удатні лікувати гірськими травами. Особливо цілющою вважають вони родіолу рожеву, корені якої дарують молодим на весіллях. Але через масовий збір ця рослина стала нині рідкісною навіть у Карпатах. Її заборонено збирати. М. Бойцуляк, житель села Косівського району, на присадибній землі вирощує "золотий корінь" родіоли рожевої, а також тирлич жовтий, обліпуху, чорноплідну горобину та багато інших лікарських рослин.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. XLV

OCTOBER — 1988

Editor: Marta Baczynsky

UNWLA PARTICIPATES IN CELEBRATING THE CENTENNIAL OF THE INTERNATIONAL WOMEN'S COUNCIL

In conjunction with the Centennial Celebration of the International Women's Council, the UNWLA sponsored a reception in the National Press Club in Washington, DC on July 2, 1988.

The invited guests numbered over 400 and included representatives of over 70 nations, among them France, Fiji, Korea, Jamaica, Malta, Nigeria, Australia. Since Soviet Ukraine is not a member of the ICW, this reception provided a unique opportunity for these international delegates to become acquainted with Ukrainian history and culture.

After greeting the guests, Maria Savchak, UNWLA president, stated that the UNWLA had been a member of the ICW until the 1920's; presently it is active through the U.S. National Council of Women.

In addition to providing informative brochures and an opportunity for individual interaction at the reception, the UNWLA also arranged an impressive display of historical national costumes encompassing many territories of Ukraine and dating back to the second century B.C.

A spontaneous event, originally unscheduled, served to enrich the program as well as provide a direct link with Ukraine. This was the performance of Ulyana Kot, a folksinger from Soviet Ukraine who happened to be in Washington for the International Folk Festival held annually by the Smithsonian Institute. She was brought to the reception and asked to sing a few songs. This coincidence resulted in a unique and unprecedented spectacle.

The display of Ukrainian historical costumes by live models in the imposing setting of the Press Club, with the yellow and blue Ukrainian national colors hanging on the wall created a strong impression of the beauty and majesty of Ukraine's traditions.

Martha Bohachevsky-Chomiak, vice president of both the UNWLA and the U.S. National Women's Council, provided historical commentary to supplement the visual recreation of Rus' Ukraine, as well as pertinent information about contemporary affairs in Ukraine. Following this stunning and variegated formal display of costumes from different areas and eras of Ukraine, the

Президент МРЖ Лілі Бойкенс з головою США Марією Савчак і Марією Душник.

ICW President Lily Boeykens with UNWLA President Maria Savchak and Mary Dushnyk.

Д-р Ванда Ляховец, скарбник МРЖ і п. Ляховец, між ними Марта Хом'як.

Dr. Wanda Lachoviez, ICW Treasurer and Mr. Lachoviez, with Martha Chomiak.

П. Маріс Голдсміт Дансарт—референтка Міжнародніх справ і миру.

Mrs. Maryse Goldsmith Dansaert, International Relations and Peace Convener.

appearance onstage of the singer Ulyana Kot, created a dramatic finale. Dressed in the authentic folk costume of her native Volhynia, she performed songs from the wellspring of her ancient culture, passed down from her mother and grandmother, rather than a conservatory-trained repertoire. The resulting panorama demonstrated the continuity of the Ukrainian nation and its heritage from the prehistoric era to the present.

Among those present were leaders of virtually all worldwide women's organizations, all of whom Martha Bohachevsky-Chomiak formally introduced. To name a few: former ICW president Sukcha Hong of Korea; newly elected ICW president Lily Boykens from Belgium; president of the National Council of women, USA, Merrinelle Sullivan; honorary president of the ICW Dame Miriam Dell of New Zealand; former ICW president Mary Shuler; ICW/NCW liaison for the Centennial Celebration Alicia Paolozzi; Nancy Barker, head of the American committee; former head of the US NCW Betty Saltzman and many other prominent women.

The Ukrainian reception hosted by the UNWLA was part of a diverse centennial program which the ICW celebrated both in Washington, DC and in New York, where it was hosted by U.N. Secretary General Javier Perez de Cuellar and Mayor Edward Koch.

After the opening ceremony in Washington's Kennedy Center, various activities began: in the daytime, plenary sessions and committee meetings were held while in the evenings there were receptions and other events. For instance, Secretary of State George Schultz hosted a reception in the State Department; the National

Women's Party, founded in 1913 by Alice Paul, also hosted a reception. The sessions dealt with a variety of concerns in an effort to alleviate existing poverty, ignorance, illness, social inequity and other problems. An important issue was the inclusion of larger numbers of women in the political process and decision-making of policies on the civic, national and international level. As well, a resolution was passed condemning the racist policy of apartheid in South Africa, and human rights violations in general in a call to governments to support "effective measures against all forms of apartheid or racism, wherever they may appear." Part of the resolution reads as follows:

The Committee on International Relations and Peace of the International Council of Women meeting on the occasion of its centenary, wants to renew its opposition to all violations of human rights and human dignity, be it apartheid or other forms of deprivation of liberty and justice. It calls upon its member councils to urge their governments to reaffirm their support of those policies of the United Nations that were introduced to implement more effective means of opposition to all forms of apartheid everywhere in the world.

An interesting part of the program was the religious service, which called for unity and equally represented faiths of the world such as: Hinduism, Judaism, Buddhism, Christianity, Islam and Bahai. At the end of each prayer, the head of every delegation said "Go in peace" in her own language.

Although Ukrainian women have participated in councils and conventions since 1904, when Ukrainian

Група українок з цілого світу з внучкою Леді Абердін — Леді Джессамін Гармсворт з Великої Британії.

Ukrainian women from around the world with the granddaughter of Lady Aberdeen - Lady Jessamyne Harmsworth from Great Britain.

LETTERS TO MRS. MARIA SAVCHAK.
PRESIDENT UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

August 25, 1988

Mrs. Maria Savchak, President
Ukrainian National Women's League
of America
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Dear Maria:

We are all so grateful to you and to the Ukrainian National Women's League for your staunch and generous support of the Centennial Celebration. The beautiful reception at the National Press Club was a highlight of the Celebration. Everyone loved the warmth and congeniality of the affair and the wonderful historic fashion show. That was really an incredible display of talent.

We also appreciate the wonderful work of the Washington Ukrainian women. They really took the brunt of the first few days of confusion caused by the extra 200 women who appeared. Their calmness and efficiency in the midst of chaos was admirable and we simply could not have done the registration without them.

I personally thank you for sitting through all the meetings and representing the United States Council so well. Just having you, Iryna, Marta and others was a source of strength to me.

On top of all, thanks for taking the page in the journal (your five copies will be sent soon). That helped a lot to make it the wonderful memory book it is. Nancy Barker did a super job of putting it all together.

One of the things that pleased me most, was showing the diversity of American women to our foreign guests and I think

the participation of our member organizations — UNWLA, National Association of Negro Business and Professional Women, National Woman's Party, etc. did that in a way nothing else could have. The comments that were made to us and the letters we have received make it abundantly clear that we succeeded in showing them the best of the U.S. and they appreciated it.

I could go on for pages but I will just conclude by saying the NCW/USA is very privileged to have the UNWLA as a member organization and we never forget it.

Sincerely,
Merrinelle Sullivan
President

Mrs. Maria Savchak,
President,
Ukrainian National Women's League of America, Inc.
108 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Dear Mrs. Savchak,

I am writing to thank you on behalf of the New South Wales National Council Members who attended the recent ICW Conference and who were fortunate enough to be at the wonderful Reception at which your organization entertained us.

The singer and the pageant were delightful and so unusual for many there. We did enjoy it.

Thanks to Mrs. Helen Danko, one of our valued members, who represents the Ukrainian Women's Association in Australia (NSW) on our Executive, we have learnt so much more about your history and what the Ukrainian members are doing as valued citizens in our society.

Yours sincerely,

Natalie Guy.
President.

women from Kharkiv attended the International Women's Council in Berlin, never has their representation been as strong or as central as at the Centennial Celebration. The Ukrainian members of the ICW/NCW of the U.S. delegation were: Maria Savchak, Iryna Kurowycky and Martha Bohachevsky-Chomiak. The Canadian and Australian delegations also had Ukrainian representatives.

Thus, a Ukrainian presence was widely manifested by the UNWLA at this international event, especially since members of Branch #78 from Washington took part in registering all participants, thus being in a strategic position from which to share information about Ukraine.

As the second century of the international women's movement begins, it is obvious that the longstanding activities of Ukrainian women's organization have resulted in progress and growth. In July, 1988, the UNWLA represented the Ukrainian woman as well as the Ukrainian nation on an international forum.

R. Chomiak

Translated from the Ukrainian

До Відділів:

Якщо Відділи вирівнюючи свої фінансові заборговання до Головної Управи СУА, включають також гроші на передплату журналу "Наше Життя", просимо **подавати списки, для кого передплати призначені.**

Під час року, по Відділах заходять різні зміни в складі членства, про що ми не можемо знати, якщо не одержимо списки.

Пересилаючи гроші для розміщення в "Нашому Житті" з призначенням на різні подяки, повідня чи для рубрики "Замість квітів", просимо **що писати виразно, найкраще друком, в обох**

Читачів журналу "Наше Життя", які не складають його в річники, просимо, якщо можливо, прислати нам журнали за місяці: квітень — ч. 4, 1987, та липень-серпень ч. 7 1987.

Якщо одержуєте по два числа журналу "Наше Життя", просимо нас про це повідомити.

Кожна зміна адреси коштує 1.00 долара.

Адміністрація "Нашого Життя"

MARTHA BOHACHEVSKY-CHOMIAK ABOUT HER NEW BOOK

A new history of Ukraine, focusing on women — this is how author Martha Bohachevsky-Chomiak characterizes her newest book, *"Feminists Despite Themselves, Women in Ukrainian Community Life 1884-1939,"* a publication of the Canadian Institute of Ukrainian Studies in Edmonton, 1988.

"It all began in the mid-70's", says Dr. Bohachevsky-Chomiak, "when Lidia Burachynsky convinced me to write a book about the Ukrainian women's movement. At the time, I thought this could be accomplished in one year and began to gather material. But when I saw what was contained in archives, I immediately understood that I was only touching the surface and that one year would not suffice. The UNWLA, especially then-president Ivanna Rozhankowska, indicated their material and moral support for this lengthy project dealing with a previously unexplored topic: the history of the Ukrainian women's movement.

"In 1976 I received a Fulbright scholarship for a year-long stay in Poland and Austria, where I had access to archival materials. I returned with suitcases full of documents and notes. In 1980 I was awarded the IREX grant for three months of research in the archives of Kiev, Lviv and Moscow, and in 1981 another IREX grant for research in the archives of Poland and Czechoslovakia. The American Association of University Women awarded me a scholarship which enabled me to take a leave of absence from my duties as professor and devote all my time to research on the Ukrainian women's movement.

"I'm mentioning these various scholarships not in order to boast, but to demonstrate the serious interest in scholarship about the Ukrainian women's movement that is to be found among non-Ukrainian circles. Each time I applied for a scholarship, I described my project in detail, and indicated the wealth of material in this area which had not yet been researched, particularly the unique character of Ukrainian women's organizations and their role in the development of a repressed society. Four out of five requests for major scholarships from non-Ukrainian sources were granted."

In the introduction to her book, Dr. Bohachevsky-Chomiak expresses her appreciation for the financial support provided for her research work by the UNWLA, the World Federation of Ukrainian Women's Organizations and the Canadian Institute of Ukrainian Studies.

"For me," continues the author, "a big revelation was the significance of the Ukrainian women activists in the capacity of leadership in what is generally referred to as 'nationbuilding,' especially in the areas of education, economic self-reliance, health, publicity and art. What was accomplished by Ukrainian women 90, 70 and 50 years ago can serve as a model for nations on the path toward development, including contemporary Ukraine. I had the opportunity many times over to be convinced of this when speaking publicly at international forums about the significance and activity of

Ukrainian women. The positive response by third world women is apparent and heartening.

"The role of women in Ukrainian history is so significant, that as I wrote about the accomplishments of women, I was also writing a complete history of contemporary Ukraine. Ukrainian women were not in search of labels nor were they adherents of any feminist ideology. Rather, they were instrumental in helping their people, their nation to grow and develop, because they perceived this to be essential. And yet they were: *Feminists Despite Themselves.*"

FEMINISTS DESPITE THEMSELVES

Women in Ukrainian Community Life 1884-1939

By Martha Bohachevsky-Chomiak

Illustrated. Cover Design: Tanya Krawciw.
460 pp.

Edmonton: Canadian Institute of Ukrainian Studies.

Distributed by: University of Toronto Press.
\$29.95

Distributed in the USA

**Ukrainian Academic Press
Division of Libraries Unlimited, Inc.
6931 South Yosemite Street
Englewood, CO 80112
Toll-free number: 1-800-237-6124**

UKRAINIAN DISPLAY IN AKRON, OHIO

In order to celebrate the Millennium of Christianity in Ukraine, the Ukrainian National Women's League, Branch 7, in Akron, Ohio sponsored a Ukrainian Heritage Exhibit at the University of Akron Library from June 13, 1988, to July 8, 1988. This display was organized by Mrs. Natalie Miahky.

The display was divided into three sections. The display on the first floor focused on the religious heritage, offering a Mother of God silver icon, a replica of a wooden church in Ukraine and embroidered vestments belonging to a priest. In addition, many pysanky were displayed, along with the legend of the pysanka, wood carvings and ceramics.

The second floor display consisted of eight historical prints starting with pre-Christian Ukraine, the baptism of Ukraine and ending with kozaks fighting against the Moslem East. These prints represented original works created by Peter Andrusiw.

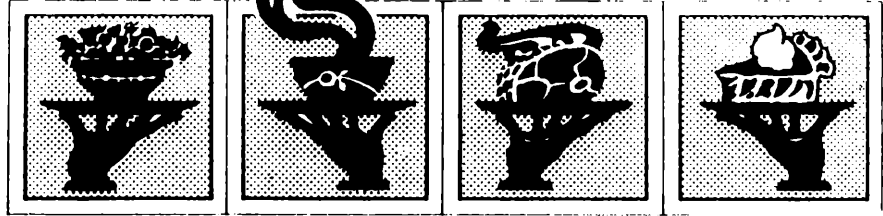
On the third floor the focus was on embroidery as seen in blouses, scarves and pillows. Dolls were dressed in costumes from the Hutzul, Yavoriw, Polissia, Volhynia, Poltava, Lemko and Uhryniw regions and were identified as such.

Throughout the displays each article was identified and explained in English. Also, information was provided on posters about the history of the Ukraine, its language, population, size, religion, and political status for the edification of non-Ukrainians.

Sincere thanks and appreciation are extended to all the women who donated their time and articles for this display.

Oksana Zurawskyj

наше харчування

Салати можна подавати у різний спосіб: як закуску, до м'яса, як самостійну страву на полуденок або як десерт. Салати можуть бути дуже скромні або дуже випрацьовані і тоді вони прикрашають стіл для зимного буфету.

САЛАТА ЗІ ШПІНАТУ

- 1 велика в'язка свіжого шпінату
- 1 мала банька мандаринок без сиропу
- 5 великих печериць
- 1 унція мигдалю порізаного в подов-гасті куски

ПРИПРАВА:

- 1/4 горнятка яблучного оцту або сік з цитрини,
- 1/4 горнятка води
- 2 ложечки цукру.

Шпінат добре сполоскати, порвати листки на невеликі куски. Вкласти до миски, додати мандаринки, печериці порізані в платки і мигдаль. Полити приправою.

САЛАТИ З КАРТОПЛІ ЗІ ЗЕЛЕНОЮ ФАСОЛЬКОЮ

добра до зимного м'яса

- 1 фунт маленької червоної картоплі
- 1 коробка (9 унцій) мороженої зеленої фасольки (french cut)

Приправа

- 2 ложки ліскових горіхів (chopped filberts)
- 1 горнятко огіркової приправи (cucumber salad dressing)
- 1/3 горнятка нарізаної петрушки
- 1/4 горнятка тертого пармезану
- 1 слоїк маринованих артишків (малі)

Зварити картоплі в лушпині, вистудити і дати на короткий час до холодильника, щоб краще було різати.

Приправу робити в електричній мішалці (blender), до якої вкласти горіхи, огіркову приправу, петрушку і пармезан і мішати при високій швидкості 5 секунд. Змішати нарізану на 4 частини картоплю зі звареною фасолькою і полити приправою. Накінець додати артишок і все змішати.

ЕЛЕГАНТНА САЛАТА З ІНДИЧИНИ (на 12 осіб)

Можна подавати як самостійну страву на полуденок

6 горняток нарізаної в кубики печеної індичої грудинки

ПРИПРАВА

- 1/4 горнятка олії
- 1 ложка соку з тертої на терку цибулі
- 1/2 горнятка соку з цитрини
- 2 ложечки тургану (tarragon)
- 3/4 горнятка дрібно нарізаної зеленої цибульки
- 1/4 горнятка нарізаної петрушки
- 1 ложечка соли
- 1/4 ложечки перцю
- 1 пучечок редьки
- 2 горнятка майонезу
- 1/2 горнятка вершків (light cream)
- 4 стебла селери
- 2 горнятка ананаса (pineapple crunch) без сиропу
- зелена салата
- 1/2 горнятка цілого мигдалю

До нарізаної індички влити приправу з 8-ми перших складників. Легко зам'ясти, накрити і поставити до холодильника на 2 години.

З редьки зробити рожечки, надрізуючи з кожного боку, лишаючи трошки зеленої гички. Вкласти її до води з льодом і дати до холодильника на 1 годину.

До індички додати майонез, змішати з вершками, і знову поставити до холодильника. Накінець додати селеру, нарізану тоненькими пластинками, ананас без сиропу.

Вистелити плоский полумисок листками зеленої салати, наложити салату і прикрасити з боків рожечками з редьки і посипати мигдалем.

САЛАТА ЗІ СВІЖОЇ КВІТНОЇ КАПУСТИ (калафіор) на 6 осіб

- 1 середньої величини квітна капуста, розділена на частинки і нарізана дуже тоненькими пластинками

- 1 горнятко тоненько нарізаної редьки
- 1/2 горнятка жерухи (watercress) поділеної на листочки

- 2 ложки нарізаної зеленої цибульки

Приправа

- 1 горнятко квасної сметани
- 1/2 зубця роздушеного часнику
- сік з 1/2 цитрини
- 2 ложки олії
- 1 ложка тертого пармезану

сік і перець до смаку
Нарізану ярину змішати і полити приправою.

ОВОЧЕВА САЛАТА В ЖЕЛЯТИНІ — на 6 осіб

можна подавати як лакоминку або до м'яса

- 1 конверт желатини без смаку
- 2 ложки цукру
- 1 банька — 12 унцій — морелевого нектару (apricot nectar)

- 1/2 горнятка води
- 8 цілих гвоздиків (cloves)
- 1 ложка цитринового соку
- 1 і 1/2 горнятка нарізаних овочів — свіжих, морожених або з баньки. Можуть бути бросквини, морелі (apricot), мандаринки, яблука. Якщо з баньки — не вживати сиропу.

В малій риночці змішати цукор з желатиною, до того влити нектар і воду, додати гвоздики і варити на легкому вогні 5 хвилин. Зняти з вогня і перецідити до іншого посуду. Додати цитриновий сік і покласти до холодильника, щоб заохолодилося до виду білка. Додати овочі і налити до форми, застудити в холодильнику кілька годин або впродовж ночі.

Перед поданням виняти з форми на полумисок, прикрасити кількома листками зеленої салати і полуницями.

ДЕКОРАТИВНА САЛАТА "КАРТИНА"

Потрібно:

1 мала квітна капуста (калафіор) зварена, поділена на частинки,

1 авокадо

1 огірок, нарізаний в тоненькі пластинки

1 великий помідор, нарізаний кружальцями

1 банька шпарагів зелених і

1 банька білих в цілості (в сезоні можуть бути свіжі зварені, але білих важко дістати)

1 банька цілих маленьких бураків, 1/4 фунта свіжих печериць — нарізаних вздовж і

1 коробка морожених середінок артишоків (artichoke hearts) зварених.

Кожну ярину полити приправою по 1/2 горнятка на кожну: по половині яблучного оцту і води з цукром до смаку і трошечки олії, або можна вжити готову італійську приправу до салат. Вкласти все до холодильника на 3 години.

Уложення салати: посередині ве-

ликого плоского посуду уложити нарізане платками авокадо, по боках зелені шпараги посипані звареним перетертим жовтком і білі шпараги посипані спорошковою червоною паприкою. Згори авокадо дати помідори посипані дрібно нарізаною петрушкою, внизу бурячки, коло них квітну капусту прикрашену маленькими кусниками пієменто і огірок, посипаний кріпцем. Коло помідорів наложити артишок і печериці, на які можна кинути кілька капарців (capers)

Увага: перед укладанням ярину треба відцідити.

ЗОЛОТІ ДУМКИ Що таке життя?

Якось надвечір чудової травневої днини відбулася розмова про життя. Ворон спитав:

— Що таке життя?

Ті, що почули такий запит, замислилися.

Соловій відповів: — "Життя це спів".

— Ні, — заперечив хтось. Це був крит, що висунув з діри голову.

— Життя — це боротьба з темрявою.

— Я вважаю, що життя це розвиток, — сказав пуп'янок троянди.

А метелик, який щойно прилетів переповнений радістю, сів на стеблі троянди і вигукнув: "Життя — весела гра!"

— Жучок, що сидів на стеблі троянди, сказав: — "Життя — це тінь".

— Дурненькі, життя — це ніщо інше, як праця — аж гніваючись проголосила мураха, що на той час трудилася, тягнучи стебельце соломи.

А в цей час кілька крапель роси впали на траву і ніби прошепотіли:

— Життя — це страждання.

Орел, що спустився з гір сказав: "Життя — свобода, життя все дає сильним". І могутнім помахом крил піднісся у височінь.

— Життя — це сон, — додала ще сова, сидячи біля дупла дерева.

Почало смеркати. Горобець запропонував закінчити розмову.

І всі, що слухали, вирішили:

— А хто ж може це вирішити? Хто знає, чи життя не є лише думкою?

Тиша запанувала кругом.

На світанку великий вчений у себе вдома загасив лампу і лягаючи спати, з зітханням промовив: — "Ех, увесь час учимося і ніколи не можемо всього знати: життя — це школа."

Ясно освітленою вулицею йшли додому втомлені молоді люди, а між ними один студент говорив: — "Життя — це невиконане бажання".

Ранішній вітер прошепотів: "Життя — це вічний рух".

На зеленій траві пасся віл і, румигаючи, говорив: "Життя — це знищення.

Ось дивіться, я нищу траву, щоб мені жити, а завтра може люди з'їдять мене самого, щоб їм жити".

Канарок прошебетав: "Життя — це вічна тюрма: народжуєшся й умираєш у клітці".

Заклопотана качка з гуртом своїх маленьких каченят, що тягли її до ставка сказала: "Життя — це неможливість".

Великий павук, сидячи під дубовим листком, сказав: "Життя це вічна плутанина. Отак, плутаючи павутиння, я й смочу кров із спійманих у нього мух".

Отже, що таке життя?

Ясна душею, свята людина сказала: "Для мене життя — післанництво від Бога, а смерть — його продовженням — тільки інша його форма".

Подумаймо — чим життя є для нас?

Подала за "Новим Шляхом" 4/79
Христя Навроцька

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

Риба, варена в соленій воді з додатком цитринового соку, є смачніша та краще тримається купи.

Тісто на коржі чи т.зв. "пай" буде легке та пухкше, коли борошно перед вживанням трошечки пригріти. Також добре до води до тіста на "пай" додати ложечку оцту.

Щоби кусники банана не чорніли, добре скропити їх цитриновим соком.

При варенні сухих овочів, додати трошечки соди, а будуть смачніші.

Вправді помідори вважається шкідливими на артритизм, вони одначе є корисними для людей, які терплять на недокрів'я, бо мають в собі такі речовини як калій, фосфор, залізо і крім того, яблучну, цитринову і щавлеву кислоту.

Треба пам'ятати, що плоди, дозрілі після того, як їх знято з куща, мають меншу вартість.

Мелену каву найкраще переховувати у скляному посуді і в холодильнику.

Щоб легше зняти лушпинку з варених буряків, вкласти їх в холодну воду на кілька хвилин.

Подала Х.Н.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НЬЮ ЙОРК

ХРОНІКА за 1987 рік

ВІДДІЛИ	МІСЦЕВІСТЬ	ГОЛОВИ ВІДДІЛІВ
1-ий	Нью Йорк	Лідія Магун
21-ий	Бруклін	Емілія Ройовська
30-ий	Йонкерс	Арета Ворох
35-ий	Озон Парк	Зінаїда Левицька
62-ий	Глен Спей	Ірена Кіндрачук
64-ий	Нью Йорк	Христя Навроцька
71-ий	Джерзі Ситі	Галина Білик
72-ий	Нью Йорк	Марія Лисогір
82-ий	Нью Йорк	Іванна Клим
83-ій	Нью Йорк	Варка Бачинська
89-ий	Кергонксон	Стефанія Барановська
103-ій	Гемстед	Зеновія Зарицька
104-ий	Нью Йорк	Рома Шуган
113-ий	Нью Йорк	Люба Фірчук
119-ий	Йонкерс	Ірена Моцюк

Округу очолює Леся Гой, яка репрезентувала її на проголошенні Дня Незалежності в Міському Ратуші і на V-му Конгресі СФУЖО в Торонто.

Відділи Округи влаштували: в лютому "Веселий Вечір" з розривковою програмою, в серпні День Союзанки на Союзівці, на якому висвітлено фільм "За стерном долі" Слава Новицького, на програму складалися гумореска, деклямація і фортепіанове сольо.

В жовтні влаштовано у 10-ліття Українського Музею полуденок, на якого програму складалися: Показ Народнього вбрання власности Олександри Крупи, який пояснювала Зірка Рудик та доповідь про народний одяг Люби Волинець. Усі Відділи Округи взяли численну участь у полуденку, з якого дохід разом з прибутком з льотерії і датками в сумі 17,000.00 дол. зложено на Будівельний Фонд Українського Музею. Усі Відділи продавали льотерійні квитки на УМ.

У листопаді Округа гостила в себе гостей з Бразилії Мирославу Криву і Надію Шульган, які розказували про їхню працю для української молоді в Бразилії і велику допомогу Союзу Українок Америки для неї. В грудні відбулося традиційне Засвічення Ялинки. Слово про політичних в'язнів, яким саме Ялинка є присвячена, виголосила Оксана Щурова. Люба Сохан виголосила вірш Богдана Лепкого, а опісля усі колядували при фортепіановому супроводі д-ра Олега Сохана.

Округна Управа влаштувала полуденок з рамени Крайової Ради Жінок для жінок амбасадорів до Об'єднаних Націй.

Округна Управа зложила: 500.00 дол. на Український Музей, 500.00 дол. на видання книжки СФУЖО про народний одяг і разом з відділами уфундувала таблицю у 1000-ліття Християнства України.

Засвічення ялинки, присвяченої політичним в'язням, 1987 р. 1-ий ряд: д-р Іван Серант, Роман Гуглевич, Іванна Рожанковська, о. Патрикій Пащак, Марія Савчак — голова СУА, Люба Сохан.

2-ий ряд: Леся Гой — голова Округи, Лідія Дябога, Ігор Дябога — голова Об'єданого Комітету.

Lighting of the Christmas tree, dedicated to political prisoners, 1987.

1st row: Dr. Ivan Serant, Roman Huhlevych, Ivanna Rozankowsky, Father Patrick Pashchak, Maria Savchak - President of UNWLA, Luba Sochan

2nd row: Lesia Goy - Regional Head, Lidia Dlaboha, Ihor Dlaboha - Head

Засвічення свічки, 18.12.1987. Членки й гості.

Lighting of the candle, 18.12.1987. Members and guests.

1-ий Відділ

Організаційна референтура — Люба Дармограй. Відділ нараховує 92 членки. Вибуло 5 — прибуло 5. Відбуто 3 засідання Управи і 9 ширших сходин. Створено організаційну комісію.

Відвідини пам'ятника Л. Українки під час XXI Конвенції СУА, Клівленд, Огайо, 1987 р. 1-ша зліва: Марія Юзефович, Ліда Магун — голова 1-го Відділу СУА складає квіти, Лєся Гой — голова Округу Н.Й., Розалія Полчій — секретарка Головної Управи СУА.

XXI Convention of the UNWLA in Cleveland, Ohio, 1987. Left to right: Maria Juzefowych, Lidia Magun, Head of Branch #1 placing flowers on the L. Ukrainka monument, Lesia Goy, Head of the New York Region, Rosalia Polchyi, Secretary of the UNWLA National Board.

Культурно-освітня референтура — Іванна Мачай і Лєна Микитин. Влаштовано: Просфору з доповіддю "Різдво Христове". В березні доповідь "Княгиня Ольга володарка України". У квітні висвітлено прозорки "Гуцульське весілля", в травні відбулося свячене получене з Днем Матері, в листопаді доповідь "Українське жіноцтво в 1918-20 рр." Для громадянства відбувся вечір присвячений пам'яті Катрусі Зарицької з доповіддю Уляни Любич. На імпрезах Відділу Наталія Мітрінга читала поезії власного пера.

Пресова референтка — Наталія Мітрінга. Написала статті до "Свободи": 65-ліття І-го Відділу, Річні Збори, Просфора І-го Відділу і про святочні сходи в пам'ять Катрусі Зарицької. До "Нашого Життя" — допис про 65-ліття І-го Відділу. За передплати "Нашого Життя" відповідає Євгенія Вацик. Відділ має 100% передплату. Пересилає 16 чисел бабусям і до Колегії св. Ольги.

Референтура суспільної опіки — Соня Вацик і Ева Гарайда вислали 18 пачок до Бразилії, 13 пачок до Польщі. Оплати виносили 820.19 дол. Допомога Бабусям 260.00, стипендії

370.00, сиротам в Бразилії 100.00, на церкву в Бразилії 100.00, дім молоді в Югославії 200.00, старечий дім в Бразилії 75.00. У Відділі створено стипендійний фонд. Референтки відвідують хворих і самотніх членок в домах і лікарнях.

Імпрезова референтура працює під назвою референтури фестивалю. Катруся Папуга відповідає за участь 1-го Відділу у Фестивалі св. Юра.

Мистецька референтура — Анна Натина організувала членок до підготовки мистецьких предметів на фестиваль і завідувала цією виставкою. На день Союзнянки приготувляла та відповідала за лютерію.

Музейна референтура — Віра Шуль. Відділ є потрійним меценатом Українського Музею, 37 членок є членами УМ. Організувала дижури і дижурувала в Музею. Анна Натина подарувала 2 блюзки і серветку до музейної крамнички. Відділ вплатив на Український Музей 545.00 дол.

Господарська референтура, Евдокія Криль, Оля Кузьмин і Анна Куснірчук приготувляли гостини на просфору і свячене, і вечерю на засідання Головної Управи СУА. Старалися про перекуски на ширших сходах.

Референтура зв'язків — Марія Касіян. Відділ є членом Об'єднаного Комітету а заступає його Анна Натина.

21-ий Відділ

Відділ начисляє 30 членок, вибуло 8, прибула 1. Відбуто 2 засідання Управи і 3 ширші сходи.

Культурно-освітня референтура влаштувала доповідь про Аллу Горську, висвітлення прозірок з Бразилії та доповідь Мирослави Стахів про українські Ікони.

Господарська референтура влаштувала великодній і різдвяний базарі.

Референтура зв'язків вислала листа до газети в Балтімор в обороні Дем'янюка.

Референтура суспільної опіки вислала 6 пачок з одягами. Зі збірки з коляди вислано 100.00 потребуючим.

30-ий Відділ

Заснований 1-го травня 1987 р. Нараховує 18 членок. Відбув 3 сходи і одне засідання Управи.

Виховна референтура провадить дитячу світличку, яка нараховує 7 дітей. Навчання відбувається раз в тиждень.

Імпрезова референтура перевела показ печення калачів Люби Волинець.

35-ий Відділ

Організаційна референтура — Анна Байлак. Відділ нараховує 25 членок. Відбуто 4 засідання Управи та 4 ширші сходи. Одна членка померла.

Культурно-освітня референтура — Ольга Альвіно, влаштувала показ фільму про писанки в 6-ох публічних бібліотеках у Квінсі. Вручила грамоту головному бібліотекарєві за співпрацю з СУА. Референтка дістала нагороду за свою працю від Вудгейвен бібліотеки. Написала до "Нашого Життя" в англійській мові про працю референтури. Влаштовано Шевченківське свято.

Пресова референтура — Валентина Третьак виготовила хроніку Відділу, написала посмертні згадки про членок до "Нашого Життя". Перевела збірку на "Наше Життя". Передплата журналу — 100%.

Референтура суспільної опіки — Наталія Квасній. Переведено збірку на сироти на суму 161.00 дол. Вислано 10 па-

нок вітають картками з ім'янами чи уродинами. Вислано 215.00 дол. на медичну допомогу хворим дітям в Бразилії. Одна членка є спонсором стипендії до Аргентини.

Референтура зв'язків — Анастасія Сиби вдержує зв'язок з комітетом Фестивалю Етнічних груп стейту Нью Джерзі. Вислано подяку до сен. Баклі і до ред. Балтімор Сан у справі Дем'янюка.

Імпредова референтура — Влаштовано великодний базар, продаж печива на Етнічному Фестивалі в Ліберті Парк та традиційну осінню забаву Відділу.

Музейна референтура — Відділ є меценатом Українського Музею, придбано 3 нові членки до УМ.

Господарська референтура — Параска Шеремета при допомозі членок гостила членки на ширших сходах. Занималася буфетом на Святі Жінки і на Забаві Відділу.

Branch 72, UNWLA

We have enlisted two new members, and unfortunately lost several members due to death. We will endeavour to recruit new members to add new life and new ideas to our Branch.

1987 was the anniversary year of Branch 72. To celebrate our 25th Anniversary, we planned two special events:

- 1) Dinner and Dance — 25th Anniversary
- 2) Gala Music Festival.

Along with these two special events we had our meetings and Annual Christmas Party.

The Dinner Dance was held at Soyuzivka from September 25-27/87. There were 128 weekend guests in attendance and 27 additional guests for the dinner and dance only. We attained one of the highest profits ever in the history of our Branch, as well as having a delightful time.

The Gala Music Festival, held at the Ukrainian Institute on Sunday, November 8, 1987, was the best and biggest ever held. It was attended by 162 guests. We also had a special Journal printed which reaped a large profit for Branch 72, resulting in a generous donation to the Museum Fund.

On December 8th the officers of our branch were invited to a Preview Opening of the Ukrainian Museum. At that time we presented the museum with a check in the amount of \$5081.00.

We support a student in Brazil and will continue to do so in the future.

We have collected the monies for one billboard for the Millennium and will endeavour to do as much as we can to make this a truly memorable occasion in Ukrainian History.

The Branch is sponsoring one student in Brazil and sponsored one page in Our Life.

82-ий Відділ

Організаційна референтура — Ольга Гірна. Відділ нараховує 37 членок. Відбули 7 ширших сходин і 5 засідань Управи.

Культурно-освітня референтура — Ірена Іванчишин. Відбулися наступні доповіді ред. Миколи Галіва на тему "Спроба ліквідації Української Католицької Церкви в Україні в 1946 р.", д-ра Романа Осінчука на тему "Україна по чорнобильській катастрофі", Ірена Іванчишин опрацювала доповідь "Княгиня Ольга — володарка України". Відділ влаштував імпрезу для громадянства в пошані поета Вадима Лесича у п'яту річницю його смерті. В програмі: Володимир Барагура "Спогади про поета-мислителя в пошуках за сенсом життя", Богдан Бойчук "Топографія творчости Вадима Лесича" Ляриса Кукрицька-Лисняк читала поеми пок. поета і піяністка Марта Мачай виконала сонату Шопена.

Пресова референтура — Наталія Канюга. Відділ має 100% передплату "Нашого Життя", і уфундував дитячу сторінку в "Нашому Житті" на 11 місяців на суму 2,795.00 дол. У "Свободі" появилися дописи про діяльність Відділу.

Референтура суспільної опіки — Дора Бриттан вислала 8 пачок до Бразилії і Польщі, придбала одного спонсора для стипендійної акції, відвідувала хворих та немічних в домах і лічницях, допомагала старшим і самітним членкам. Уряджувала збірки для придбання фінансів.

Музейна референтура. Членки Відділу подарували до Українського Музею вартісні речі: І. Крамарчук — буковинську сорочку і І. Клим — ткану верету з 18-го століття. Відділ зложив 550.00 дол. на Будівельний Фонд УМ і заколюдував 1350.00 дол. на УМ. 20 членок є членами УМ.

Господарська референтура — Софія Серафин приготувала з поміччю членок перекуски на ширші сходи. Влаштувала просфору і свячене та продаж домашнього печива.

З ініціативи голови влаштовано лотерію, яка принесла дохід в сумі 792.00 дол., що призначено на потреби Відділу.

83-ий Відділ

Організаційна референтура — Зірка Галів. Приєднано 5 членок.

Культурно-освітня референтура — Наталія Дума. Відділ влаштував доповіді: Миколи Галіва "Ліквідація Української Католицької Церкви в 1946" р. та Люби Волинець "Візантійське мистецтво в наших церквах". Для громадянства влаштовано імпрезу про Бразилію з прозірками Петра Бокула і розповідями Роми Прийми-Богачевської і Л. Яблонської. Спільно з Об'єднанням письменників "Слово" влаштовано вечір присвячений письменникам Миколі Понеділкові і Іванові Керницькому.

Виховна референтура — Відділ опікується світличкою, якої учителькою є Е. Вацик а опікункою А. Бадяк.

Референтура суспільної опіки — Оксана Лопатинська. Закуплено матеріали на строї фольклорної групи "Веселка" в Прудентополіс. Зложено датки на оплату літніх таборів для Пласту і СУМА. Уфундовано нагороду за визначні успіхи з української мови для студентки Академії св. Юра в Нью Йорку. Членки зібрали і передали 250.00 дол. на стипендію в Бразилії. Відділ має 11 спонсорів стипендійної акції і вплачує на Фонд Бабусі.

Пресова референтура — Леся Юзенів. Написала допис до Конвенційної книги, до "Свободи" про Світличку. На Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложено 200.00 дол.

Імпредова референтура — влаштовано "Гарбузову Вечірку" для членок та гостей з оркестрою та мистецькою програмою.

Музейна референтура — Дарія Камінська. Відділ є подвійним меценатом Українського Музею.

Господарська референтура — Лідія Закревська. Відділ брав участь у фестивалі св. Юра, де мав свій станок і продавав печиво та інші предмети.

89-ий Відділ

Організаційна референтура — Ярослава Аврамчук. Відділ нараховує 56 членок. Прибуло 4 членки. Відбулося 9 ширших сходин, 5 засідань Управи, і одне засідання ексекютиви. Відбуто стрічу з новообраною головою СУА.

Культурно-освітня референтура — Євгенія Рубчак, приготувала програми на ширші сходи. Прочитано статтю про творчість Лесі Українки та вірш "Твоя Зоря" Ганни Світличної, реферат Е. Рубчак про Великодні звичаї у різ-

них частинах України, нарис М. Золотницького "Улюбле-ниць Русо-Хрещатий барвінок". Е. Рубчак розповіла про купелеву місцевість Піщани на Словаччині. Прочитано статтю Г. Лужницького "Хліб — святий дар Божий" і на других сходах того ж автора 2 статті з циклу статей для відзначення Тисячоліття Хрещення України. Висвітлено про-зірки "Незнана Земля" П. Бокала.

Виховна референтура — Іванна Боб'як. Відділ опікується школою українознавства та світличкою. Всіх дітей є 23. Управительською школи є членка Відділу Ольга Равлюк та 3 учительки. Учителькою в світличці є Катя Фліс. Діти бра-ли участь у: Святі Соборності, концерті в честь Тараса Шевченка, Святі Матері, в концерті в пошану Святителів України, дні Союзянки, 1-го листопада і св. Миколая.

Пресова референтура — Ольга Денисенко. Відділ має 100% передплату "Нашого Життя". На Пресовий Фонд вислано 915.00 дол. Подано до преси такі дописи: Загальні Збори і Склад Управи, до Конвенційної книги, до "Свободи"; Шевченківське свято в Кергонксоні, про "Концерт в пошану Святителів України" і до "Нашого Життя" — "Прибуток з обіду на Український Музей".

Референтура суспільної опіки — Меланія Кокорудз. Висла-но пачки з одягом до Бразилії, харчеву пачку для бабусі до Польщі. Придбано 3 членки Відділу, 4 спонсорів стипендій-ної акції. Передплачено 2 примірники "Юнака" для сирот-инців в Бразилії і 2 примірники "Нашого Життя" для бабусь в Аргентині. На фонд медичної допомоги зложено 250.00 дол. Референтка відвідує хворих членок, возить до лікаря чи на закупи харчів.

Референтура зв'язків — Леся Орлян. Членки брали участь у поході в День Незалежності 4-го липня в Елленвіл, у 10-ліття 62-го Відділу в Глен Спей; у вшанованні бенкетом асемблімана Ларкіна на Союзівці і на бенкетах: Першої до-помоги, Пожежної сторожі і Сеньйорського клубу.

Імпровізація референтура — Зеновія Ковальська. Влаштова-но обід бенефіс на цілі Українського Музею. Влаштовано забаву з нагоди "Дня Подяки".

Мистецько-музейна референтура — Зеновія Гулей. У квітні відбувся на телевізійній станції в Елленвіл Великодний по-каз писання писанок і розповідь про звичаї. У вересні на "Український день" влаштовано виставку української ви-шивки в приміненні до одягу і показ писання писанок. Від-діл є меценатом Українського Музею. Влаштовано обід-бенефіс, з якого прибуток в сумі 1,000.00 дол. вислано на Український Музей. Придбано 6 нових членів УМ.

Господарська референтура — Дарія Барон займалася при-готовленням солодкого та перекусок на ширші сходи, обіду для гостей під час "Дня Союзянки" та вечері на забаві у "День Подяки".

103-й Відділ

Відділ начисляє 22 членки. Відбулися 2 ширші сходи і 5 засідань Управи.

В мистецькій ділянці влаштовано дві виставки приклад-ного мистецтва в бібліотеці в Юніондайл. З одної зі шкіл цієї місцевості учителька-українка привела учнів своєї кля-си оглянути виставку і пояснила техніку писання писанок.

Голова репрезентувала Відділ на Українському Дні в Айзенгавер Парку і одержала від представника повіту (County Executive) Т. Гульоти відзначення за вклад праці Відділу над піднесенням культурного рівня повіту Нассау.

Відділ вислав 7 пачок до Польщі. Влаштовано два ба-зари, продаж священого печива і вареників.

104-ий Відділ

Організаційна референтура — Александра Додді листува-лася з неактивними членками. Відділ начисляє 18 членок, вибуло 4, прибула 1. Відбуто 7 ширших сходів і 1 засідан-ня управи. Референтка зорганізувала "Організаційний День" для приєднання нових членок.

Культурно-освітня референтура — Уляна Ганущак. На шир-ших сходах Рома Шуган прочитала "Лист Галі про Окса-ну Мешко", Уляна Ганущак приготувала доповідь "Візан-тійський обряд і церковні звичаї під час Великодня". На ін-ших сходах усі членки обмінювалися знанням україн-ських приповідок.

Пресова референтура — Богданна Качала вислала оголо-шення до "Свободи" про імпрези Відділу. Приготувала хроніку. Відділ має 100% передплату.

Референтура суспільної опіки — Катерина Попович, Марія Мозола зорганізували збирання уживаного одягу і вислали пачку до Польщі. Відділ влаштував осінній базар і є меце-натом Українського Музею.

113-ий Відділ

Організаційна референтура — Марта Навроцька. Відділ на-числяє 26 членок. Відбулося 10 ширших сходів.

Культурно-освітня референтура — Ірена Бехтольд. Влаш-товано доповіді: Уляни Любович, "Місяць Жінки". Вечір присвячений українській пісні з виступом Данка Андруси-шина. Доповідь Андрія Добрянського. Товариська зустріч з Іванною Рожанковською.

Виховна референтура — Рома Рейні, збрала 10 картин дит-ячої творчості на конкурс 1000-ліття Християнства в Укра-їні 64-го Відділу СУА.

Пресова референтура — немає референтки. Відділ має 100% передплати "Нашого Життя". Дав даток 250.00 дол. на "Наше Життя". Люба Фірчук і Марта Бачинська писали статті до "Свободи" і Українського Тижневика про вистав-ку картин Роми Рейні і Ільони Сочинської.

Референтура суспільної опіки — Дарія Сушків Мерль. Від-діл має одну стипендію і 3 членки Відділу оплачують стипендії в Бразилії.

Референтура зв'язків — Марта Левицька. Відділ брав участь у 25-літті 72-го Відділу СУА. Вислано листи до теле-візійної станції і до американської преси з протестом проти програми про Собібор і Шоа (Shoah). Вислано листа з по-дякою редакторів "Болтімор Сан" за статтю про І. Демья-нюка.

Імпровізація референтура — Ірина Коваль. Відділ брав участь у фестивалі св. Юра і на Верховині. Продавано со-рочки з розмальованими дівчатами у вінку і козаком у со-лом'яному капелюсі, печиво, напитки т. ін.

Мистецька референтура — Ірина Коваль займалася влаш-туванням мистецької виставки мисткинь Роми Рейні і Ільо-ни Сочинської.

Музейна референтура — Люба Керод. 10 членок Відділу є членками УМ. Відділ зложив 500.00 дол. на УМ, з нагоди 10-ліття УМ Відділ жертвував 250.00 дол. Ірена Бехтольд за-проектувала запрошення на полуденок в 10-ліття УМ а Лю-ба Керод вишила подушку на розгрівку.

Господарська референтура — Галя Одуляк відповідала за буфет на ширших сходах і фестивалі св. Юра.

119-ий Відділ

Організаційна референтура — Леся Крумшин. Відділ начи-сляє 25 членок. 3 вибули до новозаснованого 30 Відділу і 3

ДОПИСИ ВІДДІЛІВ...

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ 1-ГО ВІДДІЛУ СУА В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ГЕРОЇНИ, КАТРУСИ ЗАРИЦЬКОЇ СОРОКИ

1-ий Відділ СУА в Нью Йорку відзначив другу річницю смерті Катруси Зарицької святочними сходами членок і ширшого громадянства. Відбулися вони 18 жовтня 1987 р. в домівці СУА.

У прибраній залі настроєво, спокійно. На підвищенні килимом накритий стіл. Побіч табльо родини Зарицьких, на якому три покоління. Член третього покоління, маленька Катруся відважно й рішуче дивиться в майбутнє...

Сходина відкрила голова Відділу Лідія Магун. Привітала гостей, виконавців програми й членок. У вступному слові начеркнула вклад праці жінки у громадському культурному та політичному житті та її ролю як матері. В своєму слові звернулася й до Героїні, навітлила постать Катруси, повстанням з місць і хвилиною мовчанкою попросила вшанувати її пам'ять. Ведення програмою передала культурно-освітній референтці І. Мачай, яка відчитала програму та представляла всіх виконавців перед їх виступом.

Першою точкою програми була доповідь Уляни Старосольської-Любович, довголітньої редактор "Нашого Життя", члена Головної Управи Об'єднання Письменників "Слово", члена Міжнародного Об'єднання Письменників ПЕН-Клуб, членки 64-го Відділу СУА. Доповідь побудована на підставі достовірних джерел та безпосередніх контактів з родиною Зарицьких. Редактор Уляна Любович подала родовід Катруси, начеркнула гімназійні і студентські роки, описала життя на волі, показала риси характеру: рішучість, ніжність, незмінливість, посвяту друзям, глибоку релігійність та щире беззастережну любов до України. Її щире і тепле відношення до спів'язнів побуджувало з їх сторони пошану, подив і любов до неї. Доповідь передана із щирістю та великим вмінням приблизила постать Героїні та усвідомила всім обов'язок нас жінок перед своїм народом і нашою історією.

Другою точкою програми був сольоспів Ляриса Магун-Гурин, яка виконала "Жита" Олеся, муз. Гнатишина, "Гетьте Думи" Лесі Українки, муз. Степового і "Мальви" — слова і музика Івасюка. Драматичне сопрано співачки та фортепіановий супровід Марти Мачай вдумливою тугою торкнулись наших душ.

Останню точку виконала Наталія Мітрінга, наймолод-

Зліва: Лідія Магун, Іванна Мачай, Наталія Мітрінга, Ляриса Магун-Гурин, ред. Уляна Любович, піаністка Марта Мачай.

From the left: Lidia Magun, Ivanna Maczaj, Natalia Mitringa, Laryssa Magun Huryn, editor Ulana Lubovych, pianist Marta Maczaj.

ший член Філії Союзу Українок на рідних землях, членка 1-го Відділу СУА, яка свої власні поетичні твори друкує в "Сівачі", "Патріярхаті", "Свободі". Вона деклямувала власну поезію присвячену Катрусі "Не знаю вороття". Цією зворушливою деклямацією закінчено програму, а приготована перекуска дала нагоду до спогадів, які глибоко закарбовані в душі й серці.

Наталія Мітрінга

пресова референтка 1-го Відділу СУА

виїхали. Відбуто 2 засідання Управи і 8 ширших сходин. **Культурно-освітня референтура** — Любомира Сохан. Відділ як щороку колядував. Референтка зорганізувала вечір для громадянства, на якому д-р Моцюк висвітлив фільм "Щоб дзвони дзвонили". Референтка приготувала програми: доповідь про Олену Пчілку, реферат присвячений Києву (на передодні 1000-ліття Хрещення України). В присвяті матерям реферат, "Доземний поклін Матері" та вірш "Матерям Героїням".

Виховна референтура — Ольга Женецька зайнялася передачею світлички під опіку 30-го Відділу. Придбано деякі матеріали для світлички. З нагоди св. Миколая голова І. Моцюк, Л. Крумшин і О. Женецька відвідали дітей світлички та їхніх учительок та передали дарунки.

Пресова референтура — Ольга Руденська виготовила хроніку Відділу. Написала звіт про доповідь до "Нашого Життя"

про "Коляду на Музей". Вислала листи до СіБіЕс з протестом проти висвітлення фільму "Собібор" та до Болтімор Сан, дякуючи за прихильну статтю у справі І. Демянюка. **Референтура суспільної опіки** — Валентина Преско. Вислано 8 пачок до Бразилії і 100.00 дол. на теологічні студії, 100.00 дол. до садочка в Бельгії. Референтка відвідувала старших хворих громадян та вислала картки з різних нагод.

Мистецько-музейна референтура — Ольга Женецька влаштувала виставку прикладного мистецтва в головній бібліотеці міста Йонкерс, яка тривала протягом місяця.

Відділ колядував на Український Музей. Коляда була така успішна, що Відділ став фундатором УМ. Референтка зібрала експонати для Українського Музею та пожертви у сумі 1400.00 дол., 15 членок Відділу є членами УМ.

Господарська референтура — референтки немає, але Відділ влаштував 3 фінансово успішні продажі печива.

43-тій Відділ СУА ім. Олени Пчілки у Філадельфії відзначив своє 30-ліття.

Святкування 30-ліття 43-го Відділу відбулося у великій залі УОК-Центру, а почалося молебнем, який відслужили у домівці СУА о. Крил. Ярослав Шуст і о. Митр. Зенон Злочовський. Членки Відділу внесли прапор на залю, після чого відспівано гімн СУА. Залю була виповнена гістьми з Філадельфії та інших міст, були присутні представниці Відділів та Головної Управи з Нью-Йорку. Імпреду відкрила голова 43-го Відділу Анна Максимович, вшановуючи однохвилинною мовчанкою померлих членок. Після молитви, відбулося відзначення членок основниць Відділу, їх декорували котильйонами голова й містогорова, Анастасія Жилава. Програму провадила імпредова референтка Люда Чайківська. Після представлення гостей, Марія Євсевська відчитала гумористичний нарис І. Савицької "Христини Відділу", у мистецькій розваговій частині акторка Ліза Шашаровська-Чепіль співала пісні Ірени Чуми при акомпаньєменті композиторки, жіноче вокальне тріо "Камей" у складі: Ірина Райнер, Іванна Осідач і Наталія Пуйда, виконали при акомпаньєменті Наталії Вайди пісні о. Зенона Злочовського, Ігоря Білогруда і Зої Маркович. Культурно-освітня референтка Лукія Гриців відчитала численні привіти, які наспіли з нагоди нашого ювілею. Особисто привітала 43-ій Відділ від Головної Управи заступниця голови СУА д-р Іванна Ратич, передаючи Відділові почесну грамоту.

Голова Анна Максимович подала добре опрацьовану історію Відділу. 43-ій Відділ засновано 22-го вересня 1957 р., патронкою обрано Олену Пчілку, першою головою стала інж. Стефанія Пушкар. Відділ мав приміщення в домі СУА, а тепер у домівці СУА в УОКЦентрі. Великим досягненням Відділу в 60-тих роках було створення світлички, в якій протягом тринадцятих років працювали віддано учительки й опікунки. На удержання світлички видано понад 20 тис. дол., діти мали свої забавки й бібліотеку. В році дитини Відділ видав книжечку Г. Чернів "Щоденник школярки Мілочки".

Відділ працював жертвенно і щедро дарував гроші на важні цілі, нпр. даток на стипендійний фонд для студентів українознавства в Пенсільванському університеті, та на різні молодечі організації. Відділ створив "Виховний фонд" ім. визначного педагога, покійної голови Відділу, бл.п. Ганни Ракочої-Телепко, і "Запасний фонд" "Нашого Життя" ім. покійної громадської працівниці і голови Відділу.

Відділ цікавиться літературою, музикою, образотворчим мистецтвом і взагалі культурою. Управа уряджувала авторські вечори письменників і поетів, мистецькі виставки малярів і скульпторів, відзначувала акторів української сцени та музиків, також влаштовувала веселі вечори та забави. Співочий ансамбль 43-го Відділу під проводом спершу Анастасії Жилавої, відтак Ірени Чуми, тишився своїми успішними виступами. Відбувалися у Відділі покази народньої ноші та різні курси. Відділ співпрацює з Округою, з Головною Управою СУА і з СФУЖО. Він є меценатом Українського Музею в Нью Йорку, на який зложив понад 3 тис. дол. З нагоди 30-літнього ювілею членки влаштували виставку із 60-тих власних мистецьких експонатів (вишивка, кераміка), які згодом подарували для крамниці Музею. Виставку упорядкувала і приготувала для ювілейної імпреду музейна референтка Марія Віршук. Хроніку дописів у пресі і фотографій провадить Ірена Гаврилів. Альбом визначних жінок, в більшості союзянок, виготовила Софія Рудацька.

Вид на головний стіл — молитва. Зліва: Анастасія Жилава, Ірена Гаврилів, д-р Наталія Пазуняк, Олександра Шуст, о. Митр. Зенон Злочовський, Анна Максимович, Марія Кондрат, Людмила Чайківська.

View of the main table. Prayer. From left: Anastasia Zhylava, Irene Hawryliw, Dr. Natalia Pazuniak, Alexandra Shust, Father Zenon Zlochovsky, Anna Maksymovych, Maria Kondrat, Ludmila Chaikivska.

Широку діяльність розгорнув 43-ій Відділ для Суспільної опіки. За час свого існування видав на неї понад 10 тис. дол., на стипендії майже 2 і 1/2 тис., а на фонд журналу "Наше Життя" 3 тис. дол. Багато праці в цю ділянку вложила референтка Суспільної опіки Надія Оранська, даючи опіку хворим і немічним. Гроші приходили з імпред, які вимагали ініціативи, труду і твердої настанови для їх переведення. Для довголітньої імпредової референтки Люди Чайківської не було трудних річей до здійснення, всі імпредзи проходили з успіхом. З банковою точністю касу провадила довгі роки фінансова референтка Марія Куземська, яка з нагоди Ювілею зробила звіт фінансів за цілих 30 років. Праця у Відділі проходить гармонійно, завдяки добрій Управі, дібраним і працюючим референткам та співпраці всіх членок. 43-тій Відділ глядить з вдоволенням на свій успішно пройдений шлях і снує надії на не менший успіх у майбутньому.

Ірина Райнер

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 108-ГО ВІДДІЛУ СУА, ім. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

Річні Загальні Збори 108-го Відділу СУА в Нью Гейвен, Кт., відбулися 7-го лютого 1988 р. з участю голови Округної Ради Валі Чудовської. До президії зборів увійшли: Марія Антонишин — голова і Надія Троян — секретарка.

Вибрано нову **Управу** у такому складі: Марта Рудик — голова, Христина Мельник — заступниця голови, Дионізія Брочинська — писар, Галина Марків — скарбничка. Референтки: Марія Гуненко — організаційна, Ганя Салемі — виховна, Марія Антонишин — стипендійна, Дарія Марків — імпредово-музейна, Марія Анна Мікоцька — господарська, Ірена Лімберг — культурно-освітня, Надія Троян — пресо-ва.

Контрольна Комісія: Олександра Анунціята — голова, Віра Вальницька, і Раїса Долішна — члени.

Надія Троян

ВІТАЄМО НОВИХ ЧЛЕНІВ

Стівосьмий Відділ СУА в Нью-Гейвен, Кт., сердечно вітає нову членкиню, **Раїсу Долішну**.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Замість квітів на могилу брата **бл.п. Романа Бутитера**, котрий упокоївся в Рудках коло Львова, пересилаю через 63-ій Відділ в Дітройті 50.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя",

Теодора Блажкевич

Замість квітів на свіжу могилу та у світлу пам'ять бл.п. нашої дорогої та незабутньої **Приятельки Марії Пелещук**, складаємо пожертву 30.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюємо наше щирі сповчуття,

Володимир і Анастасія Мерещици

Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої приятельки **сл.п. Марії Пелещук**, складаємо через Окружну Управу СУА в Нью Йорку 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині покійної наше щире співчуття,

Галя і Володимир Тромса

В пам'ять **бл.п. Мирослави Паркасевиц** складаю 25.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя",

муж **Іван Паркасевиц**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Дарії Менцінської**, дорогої сестри Наталки Думи і Ірини Куровицької, складаємо 30.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя", родині Покійної висловлюємо щирі співчуття, **Ірена Комар, Еліза Панчак, Омеляна Рогожа**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Дарії Менцінської**, сестри членок 83-го Відділу Наталки Думи та Ірини Куровицької, складаємо 25.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя" а опечаленій родині висловлюємо щирі співчуття, **Володимир і Анна Рак**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Дарії Менцінської**, складаю на Пресовий Фонд "Нашого Життя" 15.00 дол. Матері, п. Михайлині Книш, сестрам Наталці Думи і Ірині Куровицькій та родині висловлюю щирі співчуття. **Уляна Старосольська**

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ" З НАГОДИ...

На Пресовий Фонд "Нашого Життя" — неприйнятій гононар пані **Марія Храплива** пересилає 40.00 дол. на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Дня 6-го серпня 1988 року подружжя **Вероніка і Юрій Цегельські** з Маямі Біч, Флоріда, обходили 50-ліття свого подружнього життя і з цієї нагоди склали 50.00 дол. на Пресовий Фонд нашого журналу.

Редакція і Адміністрація "Нашого Життя" щиро вітає Шановних Ювілятів і бажає багато сил і здоров'я для добра родини і народу.

ФОНД МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

В пам'ять моїх дорогих і незабутніх батьків **бл.п. о. Михайла і Анни** та брата **бл.п. Володимира Чайковських**, складаю через 28-ий Відділ СУА в Ньюарку 100.00 дол. на Фонд Медичної Допомоги потребуєчим дітям,

Наталія Возняк

Замість квітів на могилу нашого приятеля **св.п. мґра Володимира Кассараби**, 20.00 дол. на Фонд Медичної Допомоги складають,

Христя і Юрій Навроцькі

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Стефана Кіршака** внука п. Олександри Кіршак, складають на Фонд Медичної Допомоги жворим дітям 20.00 дол.,

Петро і Оріся Салаяки з родиною

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Розалії Канус** з Чикаго Іл., матері Ольги Канус-Альвіно, складаємо 10.00 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині покійної складаємо глибокі співчуття,

Ольга і Аркадій Трачуки

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

за час від 1-го червня до 31-го липня 1988 р.

10,000.00 дол. — М. і М. Бойчуки, Спрінґфілд, Н.Дж.

2,031.00 дол. — Н.Н. Н.Дж. (86);

606.86 дол. — СУА Австралія ім. Хариті Кононенко (спонсори: Д. Кошарич та Відділ СО СУА ім. Х. Кононенко);

600.00 дол. — 102-ий Відділ СУА;

550.00 дол. — д-р Х. Дурбак (11);

500.00 дол. — О. і М. Бедрій, Н.Й.;

385.00 дол. — 119-ий Відділ СУА (зложили: 150.00 дол. — А. Крумшин; 100.00 дол. М. Сосяк; 50.00 дол. — І. Ганкевич; 25.00 дол. — Р. Король; по 20.00 дол. — О. Зенецька, А. Качмарська, і І. Куцина);

300.00 дол. — Б. і Р. Федасюки (86), Сестрицтво Непор. Зачаття, В. Гейвен;

275.00 дол. — С. і С. Котик (72);

250.00 дол. — Родина Слободяни, Едісон;

210.00 дол. — Я. і А. Дячин (22);

220.00 дол. — С. Бойчук (78);

200.00 дол. — А. Бобяк (1), В. Боярський (28), Брат. Укр. Католиків, Канада (через д-р Ю. Левицького), В. Бродович, Канада (через д-р Ю. Левицького), "Будучність", Дітройт, М. Вакуловська, Філядельфія, д-р І. і К. Гапій (86), д-р В. і д-р Б. Децик (86), А. Дубас (28), С. Жуковська (Окр. Дітройт), Ю. Закалак, Лінден, О. Заремба (24), В. Іваницька (22), д-р Т. Кмета, Йонкерс, М. Круг (89), І. і А. Поручинські (98), П. і М. Сотник, Дітройт, СУА Австралії ім. Лесі Українки, Укр.-Кат. Парафія Св. Василя Великого,

Докінчення на обкладинці

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ТРИВАЛІ ФОНДИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Травень

Зложено на Тривалий Фонд ім. п. Пилишенків — 1500.00 дол.

Зложено на Тривалий Фонд в імени СПК — 25000.00 дол.

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

2000.00 дол. — Федір Капуста;

по 1000.00 дол. — Андрій і Таїса Рак, 29-ий Відділ СУА;

по 500.00 дол. — Марія Холевчук, Белл Комюникейшенс Рісерч, Інк. (в доповненню пожертви Ірини Охримович);

по 200.00 дол. — Морґен Бенк (в доповненню пожертви Владислава Папуґи), Комітет Градуанток Гімназії Сестер Василіянок у Львові;

100.00 дол. — Федеральна кредитівка "Самопоміч" в Балтиморі;

50.00 дол. — Іван і Людмила Бойко;

по 25.00 дол. — Мирослава Балеї, Татіяна Мотика з подякою для свого Відділу СУА.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

500.00 дол. — Українська католицька церква св. Михаїла — Фонд з нагоди 1000-ліття Хрещення України;

150.00 дол. — 64-ий Відділ СУА;

по 100.00 дол. — Оксана Рак, Михайло і Катря Ляльки (з нагоди їхньої річниці), Ірина Питула, Володимир і Анна Столярські, д-р Богдан і Марта Цимбалісті, 22-ий Відділ СУА;

50.00 дол. — Євгенія Плєскачевська;

30.00 дол. — Євґен і Оксана Луцькі;

по 25.00 дол. — Стефанія Пурій, д-р Віталій Богданів, Лев і Ірина Кушніри, Віра Леджер, Яків Нестерук, Марта Шиприкєвич, Юрій і Оксана Мельниковичі;

по 20.00 дол. — Галина Чорна, Олена Кокодинська, о. Б. Желєхівський, Остап Балабан;

13.00 дол. — Юліан Бачинський;

по 10.00 дол. — Галина Гомзяк, Павлина Карлатович, Клавдія Салюк, Романа Дигдало, Микола Пригар, Іва Лісікевич, д-р Роман Барановський, Александра Токе, Доналд і Глорія Горбаті, Ольга Лінник, Панство П. Пастух, Любомира Хома, Петро Максим, Надія Оранська, Титус і Софія Гєврики, Богдан Гєврик, Андрій Стахнів;

по 5.00 дол. — Софія Мельник, Юрій і Ядвига Кравець;

2.00 дол. — Нєстор і Катєрина Гарбєри;

1.00 дол. — Микола Яворський.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

В десяти річницю смерти нашого незабутнього мужа і батька **бл.п. д-ра Володимира Івануси** складаю 200.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку,

Володимира Івануса з донькою

Замість квітів на могилу **бл.п. Ольги Наконєчної**, (прожила 101 років) — матері нашої членки 47-го Відділу п. Марії Наконєчної-Вєргун, датки зложили: **по 20.00 дол.** — Тарас і Марія Кахникєвич, Мирослав і Іванна Мартинєць, **по 10.00 дол.** — Юрій і Евдокія Бобєрські, Степан і Ольга Ганушевські, Роман і Люба Домбчєвські, Володимир і Слава Зєлєз, Володимир і Віра Мотика, Володимир і Мирослава Приймак, Мирон і Ірина Руснак, Анастасія Смерєчинська, Роман і Анна Чорнобіль, **по 5.00 дол.** — Михайло і Катєрина Лялька, Олена Харамбура. **Разом 140.00 дол.**

Дочці Марії Наконєчної-Вєргун і сєстрінкам Марії Лозинської і Христї Ковч (усі три членки 47-го Відділу) висловлюємо наші щирі співчуття.

Управа і членки 47-го Відділу СУА

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Наталії Каменєцької**, складаю 100.00 дол. на Український Музей і висловлюю щирє співчуття родині Покійної,

Ольга Лукач

Замість квітів в першу болючу річницю смерти свого найдорожчого мужа **Лєнокса Біча**, складаю 100.00 дол. на Український Музей,

Галя Біч

В пам'ять померлого в Ньюарку **д-ра Миколи Терлєцького**, складаємо 100.00 дол. на будову Українського Музею в Нью Йорку,

Олександр і Ольга Смаль

В пам'ять св.п. мого покійного мужа **Ярослава Романа Гєруса** в двадцяті річницю його смерти складаю 100.00 дол. на Український Музей,

Марія Гєрус Мартюк

В світлу пам'ять мого дорогого брата **Нєстора Чорного**, перєсилаю через 43-ій Відділ СУА 50.00 дол. на потреби Українського Музею в Нью Йорку,

Анна Олійник

В пам'ять 20-ої річниці смерти **бл.п. Івана Сєльського**, складаємо 100.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Розалія Фєнчинська з сином Романом

Замість квітів в пам'ять **бл.п. д-ра Миколи Терлєцького**, складаю 50.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею,

Е. Джувєлл Папович

В пам'ять моєї сєстри **Олі Цєлєвичєвої**, що недавно померла в Нью Йорку складаю 50.00 дол. на розбудову Українського Музею в Нью Йорку,

Богдан Бородайко

В пам'ять **бл.п. Олі Целевичевої**, зложили на Український Музей в Нью Йорку 25.00 дол.,
мгр Лев і Ольга Стеткевич

Замість квітів в пам'ять довголітнього члена Управи Учительської Громади **бл.п. професора Юрія Кордуби** зложили 25.00 дол. на Український Музей,
Учительська Громада в Клівленді

В пам'ять **бл.п. д-ра Миколи Терлецького**, складаю 25.00 дол. на Український Музей а родині висловлюю глибоке співчуття,
Віра Шуль

В пам'ять **пок. Марії Заклинської**, складаю 25.00 дол. на Український Музей в Нью Йорку,
Софія Патрило

В пам'ять **бл.п. Петра Лемехи**, складаю 10.00 дол. на потреби Українського Музею,
Галина Лемеха

Червень

В пам'ять недавно померлого брата, **Любомира Дем'янчука**, складаємо **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею.
Юрій і Оксана Мельникович

В пам'ять моєї дорогої сестри, **св.п. Софії Адріанович**, в першу річницю її смерті складаю **100.00 дол.** на Український Музей,
Т. Гайвас

В пам'ять покійного, **бл.п. д-ра Миколи Терлецького**, який недавно помер в Ньюарку, складаємо **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею,
Юрій і Стефанія Бережницькі

Замість квітів на могилу **бл.п. Дмитра Щура**, чоловіка нашої членки 47-го Відділу СУА в Рочестері п. Катерини Щур зложили **по 10.00 дол.** — Люба Домбчевська, Марія Костів, Марія Лецишин, Іванна Мартинець, Віра Мотика, Мирослава Приймак, Ірина Руснак, Анастасія Смеречинська, Анна Єйна. **Разом 90.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Марії Хитри** складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею. Родині покійної висловлюємо глибоке співчуття.
Кляра і Степан Гарасимів

Замість квітів на могилу **бл.п. Ольги Целевич** складаємо **50.00 дол.** на Український Музей.
**Марія і Люба Фірчук
Ліда і Богдан Гайдучок**

В світлу пам'ять **бл.п. д-ра Миколи Терлецького** складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею.
Богдан і Лідія Гайдучок

В пам'ять незабутнього мужа **Олександра Нагорняка** і найдорожчої мами **Корнелії Кузьмак** складаю **50.00 дол.** на Український Музей.
Володимира Нагорняк

Замість квітів в пам'ять **бл.п. д-ра Бориса А. Филипчика** складаю **50.00 дол.** на Український Музей.
Виллям Дж. Росс

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Галини Кастнер**, складаю **50.00 дол.** на Український Музей.
Анна Полтіло

В пам'ять **бл.п. д-ра Бориса Филипчика** складаю **50.00 дол.** на Український Музей.
Таня Боровська

Замість квітів в пам'ять **Марії Хитри** складаю **100.00 дол.** на потреби Українського Музею.
д-р Марія Ефремов

Замість квітів на могилу дорогого тіточного брата **бл.п. Романа Смулки** складаю на Український Музей в Нью Йорку **30.00 дол.**
Ірина Кашубинська

На свіжу могилу **бл.п. Тараса Букачевського** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей та родині висловлюємо щире співчуття.
Олег і Іванна Ратич

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Івана Товпаша**, брата Марусі Тимочко складаємо на Будівельний Фонд Українського Музею **25.00 дол.**
Богдан і Ізидора Боярські

В пам'ять **бл.п. Євстахії Снилик** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку, а синові Зенонові з родиною висловлюємо щирі співчуття.
Оля і Ярослав Городецькі з родиною

Замість квітів на свіжу могилу **бл.п. Михайла Кречко** складаю **20.00 дол.** на Український Музей.
Неоніля Кліш

В пам'ять **бл.п. Миколи Крумшина** складаємо **25.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку, а шановній дружині Лесі з донями висловлюємо наші сердечні співчуття.
Оля і Ярослав Городецькі

В пам'ять **бл.п. Марії Заклинської** складаю **25.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку, а родині висловлюю ширі співчуття.
д-р Ірена Гребеняк

В пам'ять **бл.п. Стефанії Пушкар** складають **25.00 дол.** на Український Музей.
Членки 52-го Відділу СУА, Філядельфія

В пам'ять дорогої кузенки **бл.п. Славці Лисько-Лісовець**, складаю **20.00 дол.** на Український Музей в Нью Йорку.
Ірина Кашубинська

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Ярослава А. Дуба**, дружини Стефи Дуб з Воррен, Міч., складаю **20.00 дол.** на Український Музей.
Анастасія Волкер

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Марії Конашевич** складаємо **20.00 дол.** на Український Музей.
Марія і Роман Кушнір та Люба Саврас

В пам'ять **бл.п. Тараса Букачевського** складаємо **15.00 дол.** на Український Музей.
**Филип і Татіяна Трач
Докінчення на стор. 36**

Спонсором цих сторінок є 82-ий Відділ США, Нью Йорк.

ОЛЕКСАНДРА Ю. КОПАЧ

НА КНЯЖІЙ ГОРІ

Могутній володар — Володимир¹ повернувся з переможного походу на Греків². Повернувся не сам, а з жоною Анною, сестрою візантійського імператора. І повернувся християнином. Сповнилась мрія його бабуні Ольги³.

Київ гомонить, веселиться. Усі радіють. Проминули вже довгі роки воєн і походів. Присмирнені⁴ всі сусіди. Візантія⁵ і Польща⁶, болгари над Волгою, і фінські племена⁷. А східній кордон. Української Держави, що тоді Руссю звалась, оперезали великі укріплення — високі вали та оборонні замки. В тих замках стоять лицарі, закуті в залізо.

Тож радіє Київ після тяжких походів, після славних перемог. Безперечно і гарно жити в великій державі Володимира. Гарно й весело в просторих кімнатах нового мурованого замку на Княжій Горі. А вже найкраще у Золотій Палаті. Мозаїкова⁸ підлога вкрита дорогими перськими килимами. На них то летючими зайчиками граються сонячні промені, що проходять крізь вікна з кольоровими шибками. На головній стіні ясніє золотий знак володаря — тризуб. Під цим знаком на золотокованім престолі сидить володар держави. Лицарську його поstatь вкриває царський пурпуровий⁹ плащ. Над мудрим чолом ясніє корона — ознака царської влади.

Владно, але приязно приймає сьогодні князів, вельмож, воевод з усіх сторін своєї держави. Вирішують важливі діла — прийняти християнську віру в цілій державі, щоб народ пізнав правдивого Бога, та щоб у цій вірі всі племена українські об'єдналися великою духовою силою.

А друге — приймають державний герб — велике знам'я¹¹ — тризуб. Очі всіх звернені на герб. Він ясніє і яснитиме нам до кінця світу. А третє велике діло — це монета. Перші гроші в нашій державі, із чистого срібла. На них тризуб і володар у княжій одежі з хрестом у руці.

Так володар і рада боярська рішили важливі державні справи. Певність за свою державу і радість у серцях всіх людей.

1) Володимир — князь Володимир Великий, святий (980-1015).

2) Греки — тут мова про похід князя Володимира на грецьку колонію Корсунь у Криму, 987 року.

3) бабуня Ольга — свята княгиня київська Ольга, панувала 945-964.

4) присмирнені — упокорені, переможені.

5) Візантія — (інакше: Константинополь, по-слов'янському: Царгород, по-турецькому: Стамбул) місто над Дарданельською протокою, яка лучить Чорне море з Середземним. У ті часи Візантія була столицею могутньої Візантійської держави.

6) Польща — країна на захід від України. У ті часи там теж формувалася держава. Літопис розказує, що князь Володимир відібрав у Польщі (ляхів) міста Західньої України.

7) фінські племена — монгольського походження, заселявали в ті часи теперішню Росію, Естонію та Фінляндію.

8) кордони — границі.

9) мозаїка — взір, виложений із різнобарвних камінців.

10) пурпуровий — темно-червоний. Плащ цієї краски був знаком володаря.

11) знам'я — знак, герб.

Передрук з кн. *ХРЕСТОМАТІЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ*. Видання Світовий Конгрес Вільних Українців. С.К.В.О.Р., 1986 р. Головний редактор: Леся Храплива-Щур; мистецьке оформлення Ярема Козак.

ЩОБ СПІВАЛИ ВРАЗ

Юрку, Юрчику маленький,
В тебе голосок тоненький,
Ти нам пісню заспівай
Про далекий рідний край!

— Заспіваю, заспіваю,
Бо пісень багато знаю,
А тоді навчу і вас,
Щоб співали всі ми враз.

Роляник

ОСІННІЙ ДОЩИК

КАТЕРИНА ПЕРЕЛІСНА

Пожовтіло листячко
На кленочку,
Почорніли айстроньки
У садочку.

Заховалось сонечко,
Не видати,
Сипле вітер дощиком
Кругом хати.

Стукотить і грюкає
У віконця:
А що?... Вам не весело
Тут без сонця!"

Такий вітер капосний,
Сам гуляє,
А дітей на вулицю
Не пускає.

ЗОЛОТА ОСІНЬ

В парках і садочках,
На доріжки й трави,
Падають листочки
Буро-золотаві.

Де не глянь, навколо
Килим кольористий,
Віти напівголі
Й небо сине-чисте.

Метушні немає,
Тиша й прохолода —
Осінь золотая
Тихо-ніжно ходить.

Передрук із книжки: Катерина Перелісна. *Вірші для Дітей*.
Видання 29 Відділ СУА, Чикаго, 1986.

ЗАГАДКА-НЕДОМОВКА

В лісі я собі живу,
Їм шишки, горішки рву,
Невеличка я на зріст,
Помелом у мене хвіст,
Скачу легко, наче птах,

По деревах, по гілках.
Знають діти скрізь мене,
Хто побачить руку вмить,
"Гляньте, он сидить!"

Рис. Ельмира Геруляк

В пам'ять померлого **Володимира Осередчука** складаю **15.00 дол.** на Український Музей.

о. Крилошанин Ярослав Шуст

Замість квітів в пам'ять **бл.п. д-ра А. Бориса Филипчика** складаємо **10.00 дол.** на Український Музей.

Родина Марущаків

Замість квітів в першу річницю смерті **бл.п. Марти Герасимович** складаю **10.00 дол.** на Український Музей.

Ольга Малець

Замість квітів в пам'ять **бл.п. Миколи Крумшина**, мужа нашої членки Александри Крумшин складаємо на Український Музей **50.00 дол.** а родині висловлюємо наші щирі співчуття.

83-й Відділ СУА

ПОПРАВКА ПОМИЛКИ

В січневому числі "Нашого Життя" в рубриці "Замість квітів" появилася помилка.

Повинно бути:

Замість квітів на свіжу могилу **нашої дорогої сестри і тети Марії Ржепецької** складаємо по 100.00 австралійських доларів (разом 200.00) на Будівельний Фонд Українського Музею.

Дарія і Юрій Німців

Вшановуючи пам'ять **бл.п. інж. Стефанії Пушкар** родом Чижович, бувшої голови СУА і його почесної членки, засновниці 43-го Відділу СУА у Філядельфії та відомої громадської діячки, яка відійшла від нас у вічність 11-го квітня 1988 р. Окружна Управа та 43-й Відділ СУА у Філядельфії перевели збірку на потреби Українського Музею в Нью Йорку. Пожертви зложили: **100.00 дол.** — Євген Чижович з родиною, **50.00 дол.** — Лев і Ірена Кушнір, **по 25.00 дол.** — 11-ий Відділ СУА, 13-ий Відділ СУА, 54-ий Відділ СУА, Іван і Наталія Даниленко, Петро і Марія Кондрат, Калина Козак, Роман і Анна Максимович, Теофіля Мельничук, Александер і Ірина Михалюк, Євген і Оксана Фаріон, **по 20.00 дол.** — Ірена Гаврилів, Теодозій і Лукія Гриців, Іван і Марія Куземські, Зенон і Людмила Чайківські, Володимир і Олена Шиприкевич, **по 10.00 дол.** — Катруся Березяк, Оксана Гораєцька, Марія Данилів, Кароліна Конрад, Теодора Кузьмович, Надія Оранська, Ірина Райнер, Стефанія Ракоча, Марія Романець, **по 5.00 дол.** — Ольга Богачевська, Стефанія Голіната, Степанія Григорчук, Стефанія Колодій, Іванна Осідач, Анна Суха. — **Разом 620.00 дол.**

Вшановуючи світлу пам'ять **Михайла Івасівки** складаємо **200.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею.

Лідія Крушельницька і студійці

В світлу пам'ять найдорожчої дружини **Валі Калин Магмет**, складаю через 28-ий Відділ СУА **200.00 дол.** на Український Музей

Степан Магмет

Вшановуючи світлу пам'ять **Ірини Залеської, Валі Калин Магмет, Ярослава Щербанюка, Петра Пясецького та Володимира Чарського**, складаю **150.00 дол.** на Будівельний Фонд Українського Музею.

Лідія Крушельницька

На вічну пам'ять мого брата **бл.п. Тараса** складаю **100.00 дол.** на Український Музей,

Ярослав М. Букачевський

ПОЖЕРТВИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

750.00 дол. — Володимир і Анна Рак;

500.00 дол. — 83-й Відділ СУА;

180.00 дол. — Америкен Експрес Компанія — в доповненню пожертви Ореста і Лідії Глют;

150.00 дол. — А.Т. і Т. — в доповненню пожертви Х. Воловодюк;

по 100.00 дол. — Надія Гафткович, Федеральна Кредитівка "Самопоміч", Сиракузи, Н.Й., Товариство Сеніорів УНС;

50.00 дол. — Августин і Алла Юзвьяк;

36.28 дол. — Андрей Бідак;

по 25.00 дол. — Галина Костюк, Михайло і Теодозія Депутат;

ПОЖЕРТВИ НА ТРИВАЛИЙ ФОНД

1000.00 дол. — д-р Ірина Крушельницька на Тривалий Фонд в ім. Ярослава Крушельницького.

200.00 дол. — Марія і Іван Оленські на Тривалий Фонд

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

300.00 дол. — д-р Александер Р. Стрільбицький;

250.00 дол. — Марія Флюнт;

по 200.00 дол. — Корнель і Малина Дзюба, Татіяна Чучман;

по 100.00 дол. — Ольга П. Хома, Петро і Людмила Дармограй;

77.50 дол. — Марія Легенькі;

по 50.00 дол. — Стефан і Наталія Даниш-О'Коннелл, Тарас і Юліяна Шепеляві, членки Карнвел Гарден Клуб замість звороту коштів мистецької виставки котра відбулася 15 квітня, зорганізованої 62-им Відділом СУА;

по 30.00 дол. — Андрій і Катерина Бук, Василь Рудко;

по 25.00 дол. — Софія Серафин, д-р Іван і Марія Галій, Євген і Марія Цирик, Ірина Новак, Осип Фірішак, Українська Католицька Церква, Christ the King;

по 20.00 дол. — Іван Ісків, Марія Турчин, Володимир Черевко, Ольга Боба, д-р Віталій Богданів;

по 15.00 дол. — Володимир Щур, Володимир і Ядвига Черевко, Мирослав і Лідія Грецишин, Олена Качала;

по 10.00 дол. — Ірина Чуміловська, Зіновія Гловяк, Богдан Демянчук, Марія Соловій, Марія Рейнович, Роман і Віра Запотович, д-р О. Охїтва, Зенон Буряник, Ольга Яхно, Василь Сердюк, Александра Стадниченко;

5.00 дол. — Володимир Сенежак

Від Редакції

Редакція не приймає матеріалів не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде містити невічливих образливих для когонебудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає у вівторок, середу, четвер і п'ятницю від 10 — 1 від 3 — 6. В інших годинах за домовленням: тел: (212) 674-5508. Адміністрація (212) 533-4646.

Адреса: 108 SECOND Ave. New York, N Y 10003

Докінчення: СТИПЕНД. АКЦІЯ

Монтреаль (через д-р Ю. Левицького), І. Чайковська (93), М. Сосняк, Бразилія, 5-ий Відділ СУА, 74-ий Відділ СУА;

150.00 дол. — д-р Я. Перейма (49), В. Шехович, Н.Й.;

110.00 дол. — С. Гук (28), О. і С. Олесницькі (28);

100.00 дол. — Д. Витвицька, Н.Й., д-р І. Клим, Н.Й., М. і В. Кравець (43), В. Михайлів (20), НН, Рочестер, Й. Салдит (49), Я. Яковський;

50.00 дол. — В. Хутко (49), М. Кіселичник, Рочестер, Т. Кулик (70), о. Ю. і С. Осадца (62), О. Руденська (119);

40.00 дол. — М. Івахів (49);

30.00 дол. — Г. і Л. Марр (86);

25.00 дол. — О. Павлів, Н. Маріяні, Т. Лукаш;

20.00 дол. — С. Березовська, Каліфорнія;

10.00 дол. — К. Гаврилук, Йонкерс, Г. Шпигульська, Гілсайд, А. Седларчук (49);

Щиро дякуємо

Анна Кравчук
реф. стипендій СУА

Орися Яцусь
касирка комісії. стипен. СУА

Замість квітів на могилу бл.п. **Богуслава Когута** на Стипендійний Фонд зложили по **100.00 дол.:** д-р Дмитро і д-р Дарія Кострубяк, д-р Роман і д-р Ірена Кострубяк, д-р Андрій і мгр Лідія Лемішка, д-р Ігор Лемішка, 84-ий Відділ СУА.

Замість квітів на свіжу могилу нашого дорогого брата і вуйка, **Мирослава Макогін**, що упокоївся 27 травня 1988 року в селі Денисові, коло Тернополя, Західна Україна, складаємо **50.00 дол.** на допомогу незаможним дітям в Бразилії через 34-ий Відділ СУА в Коговз, Н.Й. Сестра **Ольга Павлів** і сестринка **Нуля Павлів-Маріяні** — члени 34 Відділу СУА.

Просимо

прізвища писати

друкованими літерами в обох мовах.

"OUR LIFE" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., N.Y. 10003

Subscription in the United States of America \$15.00, half year \$8.00, single copy \$1.50.

COUNTRIES OTHER THAN U.S. (with the exception of South America) may send the subscription in their currency, which will equal the amount of 15.00 American dollars.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна... 15.00 дол. піврічна 8.00 дол. Поодиноке число 1.50 дол.

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США (за винятком Південної Америки) можуть вплачувати у своїх валютах, в сумі яка дорівнює вартості 15.00 американських доларів.

Printed in U.S.A. by Computoprint Corporation 335 Clifton Ave., Clifton, N.J., 07011

©Copyright 1983 Ukrainian Women's League of America, Inc.

Взір із гуцульського рушника. Перша половина XX ст.
Власність Анни Зелик. Вишивати нитками ДМС чорними,
червоними ч. 498, оранжевими ч. 947, жовтими ч. 444, та
зеленими ч. 905. Взір надається теж на декоративну
подушку. Рисувала Ольга Трачук.

Embroidery of a Hutsul ritual cloth (rushnyk). First half of the
XX century. Owned by Anna Zelyk. Embroider with DMC
threads — black, red #498, orange #947, yellow #444 and green
#905. This embroidery is also suitable as a decorative pillow.
Drawn by Olha Tratchuk.